

Junaški borci se vračajo na svoje domove

Do konca tega leta bodo po zakonu o demobilizaciji odpuščeni iz Jugoslovanske armade tisoči borcev, podoficirjev in oficirjev. V naše vasi, tovarne in rudnike bodo prišli delavci in kmetje s čini oficirjev in podoficirjev JA in njeni borci z odlikovanji.

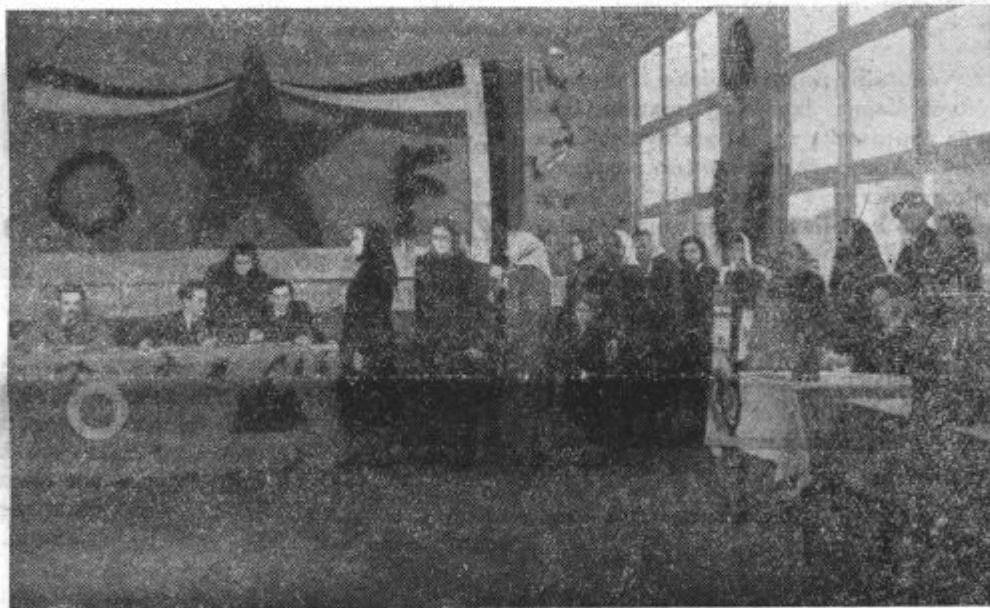
To prav za prav ni demobilizacija, marveč mobilizacija za drugo, neoboroženo borbo — za utrditev pridobitve narodno osvobodilne borbe za obnovo zemlje. Za vse naše narode je to dvostransko prijeten dogodek. Prvič zategadelj, ker je naša herojska armada izvojevala našim narodom slavni mir in varne meje in drugič zato, ker se bodo v naše vasi in mesta, v naše tovarne in rudnike vrnili junaški bratje, sestre, tovariši. Zahvaljujoč naši slavni armadi, smo doživeli to, za čemer smo ves ta čas hrepeneli. Svobodni smo, svobodna je naša država. V njej so se naši narodi pobratili med seboj. Mi živimo novo življenje, življenje bratstva in edinstva, življenje sloge pri skupnem delu izgradnje nove, srečnejše bodočnosti.

S prihodom junakov iz vojske pričakujejo naši narodi upravičeno junake dela, ki so se v Jugoslovanski armadi vzgajali v duhu odločnosti, samoprenagovanja ter zavestne discipline v borbi za svobodo delovnega ljudstva. S prihodom prekaljenih borcev na skupno delo bo delo oživel širom naše zemlje kot močna pesem borbenosti in nepopustljivosti tudi pri najtežjih nalogah.

Borbeno bratstvo naše Armade, skovano v ognju najtežjih bojov, je zblizalo ljudi iz vseh krajev naše domovine. Jugoslovanska armada je zanje dom in šola. Oni gredo iz nje vedrih čel kot zmagovalci in žalostnih src, ker se poslavljajo od svojih tovarišev, od katerih jih ni mogel ločiti niti ogenj niti meč. Armada je zanje šola, v kateri so se mnogi naučili pisati, v kateri so se vsi naučili, kako se ne sme štediti življenje, kadar je v vprašanju nacionalna in socialna svoboda. Demobilizirani vojaki, ki odhajajo iz Armade, ne prekinjajo vezi z njo. Ona še nadalje ostaja v njihovih srcih in željah kot resnični učitelj v borbi za srečno bodočnost. Oni so ponosni, da prihajajo v svoje kraje kot novi ljudje in nova sila. Oni bodo znali velike nauke svojega vrhovnega komandanta o tem, kako je treba ljubiti, braniti in obnavljati domovino, uresničiti z narodom za narod. Kot verni učenci svojega velikega učitelja Tita vedo, da morajo biti prvi pri vsakem delu. Niso se naučili spati pri delu. Vedno so budni. Kjer koli so, povsod so na braniku domovine.

Prišli bodo v svoje domače kraje, nadaljevali bodo svoje veliko delo ustvarjanja nove države in novega življenja. Kot take jih hrepeneče pričakujejo v vseh naših vaseh. Našli pa bodo tam nov duh, duh ljudstva, ki ustvarja, ki sam odloča o svoji usodi prvičkrat v svoji zgodovini. Prenovljeni prihajajo in našli bodo novo življenje. Prva in najvažnejša novost zanje bo, da se bodo mogli kretati svobodno brez žandarske kontrole. Drugič, narod dela za sebe, a ne za tiste, ki so ga izkoriščali skozi dolgo vrsto let.

Ljubezen našega naroda napram borcem Jugoslovanske armade je velika. Na mestih, kjer se demobiliziranci odpravljajo na svoje domove, ljudstvo tekmuje, kdo se bo najlepše od njih poslovil. Zlasti nas dirne slovo demobilizirancev iz naših obmejnih krajev. Ljudstvo se zaveda, da pomeni odhod tolikšnega števila borcev na svoje domove večje veselje, kakor pa ojačevanje vojske na meji. Ljudstvo se zaveda, da so naše meje varne, da stoji na njih nepremagljiva straža. In to ljudstvo se srčno poslavlja od svojih borcev. Skrbelo bo, da bo njihovo potovanje ugodno, vse bo storilo, da izkaže svojo hvaležnost in zahvalo svojim osvoboditeljem.

Slovenske žene so volile prvič v zgodovini našega naroda.

Foto Pelikan

Z druge strani pa bo vložila ljudska oblast vse svoje sile, da bodo demobiliziranci takoj po odhodu iz vojske vključeni v delo po svojih sposobnostih in po znanju, ki so ga dosegli v Jugoslovanski armadi. Po zakonih so jim zagotovljeni krediti za obnovo njihovih porušjenih domov in posestev.

Jugoslovanska armada je zaposlila ogromen aparat ljudi in sredstev, da bo svoje borce v redu in tako kot zaslužijo, odpremila na njihove nove dolžnosti. Armada jih ne odpušča kot nepo-

trebne, marveč kot resnično močno silo, ki bo dala novega poleta delu na vseh mestih, kamor bodo postavljeni. Zato tolika skrb Armade, da vsak njen demobilizirani borec dobi v Armadi vse to, kar mu pripada, da se mu zagotovi zaposlitev ali predvidena pomoč.

Jugoslovanska armada računa na svoje prekaljene borce, pa naj se nahajajo kjer koli, ne glede na to, kakšne naloge izvršujejo. Računa pa nanje tudi ljudstvo vse Jugoslavije, ki je z zaupanjem zrlo vanje v toku njihove junaške borbe proti fašizmu, in gleda tudi danes nanje z resnim zaupanjem, ko se vračajo na svoje domove, v novo borbo za obnovo, za lepšo in srečnejšo prihodnost.

Ženske organizacije, mladina in sindikati vse Slovenije, so si napovedali tekmovanje, katero okrožje bo počastilo svoje borce čim veličastnejše, kdo jim bo nudil čim več na njihovi poti domov, kdo se bo čim pristrčnejše poslovil od

stotku ter s tem pokazalo, da je popolnoma razumelo globoki pomen teh volitev. Odločno in samozavestno je pokazalo, da hoče demokratično in neodvisno Bolgarijo. Z nedeljskim glasovanjem je bolgarsko ljudstvo glasovalo tudi za program, ki je bil kronan z vstajo 9. septembra, — to je dan, ko je bolgarsko ljudstvo za vselej zrušilo nasilje bolgarskih fašistov, ki je trajalo več kot pol stoletja.

Na nedeljskih volitvah je zmaga Domovinske fronte v Bolgariji potrdila, da je Bolgarija resnično krenila na novo pot, od katere je ne more nihče več odvrti. Bolgarsko ljudstvo je z glasovanjem pokazalo, kako zaupa svoji Domovinski fronti, ki je fronta delavcev, kmetov in delovne inteligence. Domovinska fronta, ki je že v preteklem letu rešila svoje ljudstvo propada, je dokazala, da zna rešiti tudi sedaj vsa vprašanja, ki jih stavlja povojni čas.

Bolgarsko ljudstvo se v polni meri zaveda, da izven Domovinske fronte zanj ni rešitve, zaveda se, da razen nje danes ni v Bolgariji sile, ki bi mogla očuvati demokratični preporod dežele in jo gospodarsko obnoviti. Bolgarsko ljudstvo je dokazalo, da je izvolilo oblast, ki jo bo podpiralo tudi v bodoče. Saj je narod mnogo pretrpel pod narodnimi izdajalci in tujimi agenti — sedaj, ko so težave premagane, ne bo nikdar več popustil.

S tem, da je bolgarsko ljudstvo glasovalo v tako veliki meri za Domovinsko fronto, je postavilo na laž vse nesramne klevete, ki so jih med bolgarskim narodom širili razni protiljudski elementi doma in v tujini. Domovinska fronta je pokazala bolgarskemu narodu, kako je treba reševati najvažnejša vprašanja in ni šla med njega s praznimi obljubami — položila je pred njega račun svojega plodovitega dela. Ona je bila tista, ki ga je v svojih prvih mesecih obstoja rešila tudi vseh tistih notranjih borb, ki so bile značilne

Zmaga

Ljudske fronte je zmaga politično zrelih množic delovnega ljudstva!

Zmaga Domovinske fronte v Bolgariji - zmaga demokracije

V Bolgariji je od 4.504.735 volivcev glasovalo 3.862.492 - to je 86 odst., za kandidate Domovinske fronte 3.407.355, to je 88,2 odst. volivcev!

Bratska Bolgarija, ki je želela doseči čim hitrejšo sklenitev miru, je dne 24. avgusta sprejela predlog treh velikih sil, da odloži splošne volitve, ki naj bi bile dne 26. avgusta. Vlada je storila vse, da bi ustvarila v svoji državi čim ugodnejše ozračje za izražanje svobodne

ljudske volje na splošnih volitvah. Izdala je v ta namen tudi vrsto ukrepov in izboljšala prvotni volivni zakon.

Dne 18. t. m. so se vršile v Bolgariji prve svobodne in demokratske volitve v Narodno sobranje. Ljudstvo se je teh volitev udeležilo v izredno visokem od-

za mnoge evropske države. Prvi korak Bolgarije po novi poti je bila vojna napoved Nemčiji. Nova Bolgarija se je na ta način vključila v blok zaveznikov ter častno rešila zaupano ji nalogo ter dvignila v mednarodnem svetu svoj ugled. Naša mogočna zaveznica Sovjetska zveza je bila prva država, ki je priznala delež nove Bolgarije pri izgrajevanju miru na Balkanu, njene vojne napore ter navezala z njo prijateljske odnose.

Bolgarski volivci so cenili vse te uspehe, ko so v nedeljo glasovali za Domovinsko fronto. Jugoslovanski narodi se iskreno veselimo zmage Domovinske fronte v Bolgariji — saj je njena zmaga nov uspeh demokracije in jamstvo za prijateljsko sodelovanje med demokratično Bolgarijo in našo demokratično in federativno Jugoslavijo.

Veličastna manifestacija v Celju

Po vsej Jugoslaviji proslavljajo v teh dneh veličastno zmago Ljudske fronte. Po mestih in vaseh se zbirajo množice ljudstva, ki v slavnostnih povorkah manifestirajo povezanost z Ljudsko fronto in demokratično Titovo republiko in ki obenem dajejo duška svoji mržnji in ogorčenju napram reakciji in vsem protiljudskim elementom.

V ponedeljek zvečer je večtisočglava množica napolnila celjske ulice. Bila je to najveličastnejša manifestacija, kar jih je Celje v zvezi z volitvami doživelo. Zelo lep je bil pogled na stotine in stotine plamenic in lampijonov. Kakor goreča reka so se zlivale lučke po ulicah. Vse množične organizacije so strnjeno nastopile s svojimi zastavami, z najrazličnejšimi parolami. Naši borci so korakali ramo ob rami z mladino, ženami, delavci in meščani. Nepretrgano vzklikanje, skandiranje in petje je odmevalo po mestu.

»Živela Ljudska fronta!« »Živela Titova republika!« Ogorčenje nad rovarjenjem in neuspešnimi poizkusi reakcije, zapeljati ljudstvo in ga prevarati za dragocene pridobitve osvobodilne borbe, pa si je dalo duška v burnih vzklikih: »Smrt reakciji!«

Sprevod je obsegal tolikšno dolžino, da so po Mariborski cesti še vedno prihajale nove množice, ko je čelo povorke že obšlo vse mesto. Pred zgradbo Okrajnega odbora OF Celje-mesto se je sprevod ustavil, morje luči je napolnilo trg.

Kot prvi je zbrano množico nagovoril predstavnik Jugoslovanske Armade major tov. Grbec, ki je dejal, da so narodi Jugoslavije enodušno izrazili svojo voljo, da hočejo demokratično republiko, da hočejo Tita, napredek in boljšo bodočnost. Sedaj bo šlo ljudstvo s podvojenimi silami na delo za obnovo domovine. Jugoslovanska Armada, ves narod, politika Osvobodilne fronte, naš heroj Tito so nam garancija, da se bo obnova uspešno izvršila.

Kot zastopnik sindikatov je govoril tov. Svetek Dušan, ki je spomnil na neštivilne žrtve, katere so padle za našo svobodo. Reakcija hoče pregaziti te grobove. Mi pa smo pokazali našo enotnost in našo moč na dan volitev in bomo tudi vnaprej s skupnim delom premagali vse ovire in zapreke in vse poizkuse protiljudskih elementov, razkrojiti naše vrste.

Tov. Maks Berčič, član Okrožnega odbora OF, je v svojem govoru med drugim dejal: »Reakcija se je trudila, da bi šla Jugoslavija po poti Grčije. Pozabila pa je, da nismo v Grčiji in Italiji. Zmago smo si sami priborili, zato je ne bomo dali iz rok. Jugoslovanski narodi so pokazali, da ne potrebujejo tujih intervencij, ljudstvo je 11. novembra interveniralo samo. Poskrbeli pa bomo tudi za to, da bodo ob naših mejah živeli samo poštenci Slovenci, ki se ne puste zaslepiti od fašističnih agitatorjev. Da so volitve v Radgoni tako slabo izpadle, priča o tem, da so tam še vedno fašistični elementi, ki zaslepljajo ljudstvo. Partizanska borbenost in odločnost pa bo znala premagati tudi te zadnje ostanke fašizma, kakor je premagala v naši zemlji fašistično zver samo.«

Ljudstvo je s pritjevalnimi vzkliki spremljalo izvajanja govornikov, dalo je duška svoji mržnji in ogorčenju napram reakcionarjem, pa tudi svoji brez-

mejni ljubezni do maršala Tita in republike Jugoslavije.

Ob koncu so bile prečitane sledeče pozdravne brzojavke:

Tovarišu
maršalu Jugoslavije Josipu Brozu-Titu
Beograd

Ob velikem navdušenju vsled veličastne zmage Ljudske fronte Jugoslavije Vam pošiljamo, zbrani na manifestacijskem zborovanju, plamteče pozdrave z zagotovilom naše neomajne zvestobe. Zavedamo se, da je velika zgodovinska odločitev narodov Jugoslavije pokazala vsem pot nove Jugoslavije, pot demokracije, pot svobode, ljudske oblasti ter Vašega modrega vodstva kot edino pravo luč resnice za boljšo bodočnost in srečo našega ljudstva. Naj živi demokratska federativna Jugoslavija!

Naj živi naš veliki voditelj tovariš maršal Josip Broz-Tito!

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Meščani, delavci, vojniki in kmetje
v Celju.

Tovarišu
ministru Leskošek Francu
Ljubljana

K veličastni zmagi Ljudske fronte pri volitvah Vam z današnjega manifestacijskega zborovanja zbrani prebivalci Celja in JA iskreno čestitamo ter pošiljamo tople pozdrave v prepričanju, da boste Vaše delo nadaljevali neumorno kot doslej.

Naj živi republika Slovenija!
Naj živi ljudska demokracija in republika Jugoslavija!

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Prebivalci
na manifestacijskem zborovanju
19. 11. 1945

Okrožnemu odboru OF
Maribor.

Prebivalci okraja Celje-mesto, zbrani na masovnem dovoljenem manifestacijskem zborovanju dne 19. t. m. so radostni nad veličastno zmago delovnega ljudstva pri nedeljskih volitvah. Te radosti nam ne greni niti žalostno in za nas nerazumljivo dejstvo, da so ponekod v vašem okrožju še na delu temne protiljudske sile, ki rovarijo proti pridobitvam narodno osvobodilne borbe.

Prepričani smo namreč in vam brezpogojno zaupamo, da boste znali vaše okrožje očistiti te reakcionarne klike, kulturbundovcev, nemčurjev in drugih protiljudskih elementov, ter jim enkrat za vselej onemogočili njihovo razdiralno delo.

Pri tem delu naj vas vodi naše skupno geslo:

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Delavci, meščani, kmetje in vojniki
okraja Celje-mesto

Ko je železničarska godba odigrala državno himno, se je množica zopet uvrstila v povorko. Še dolgo so po celjskih ulicah odmevali navdušeni vzkliki in partizanske pesmi. Celjani so s to veličastno manifestacijo ponovno izrazili svojo pripadnost k Ljudski fronti, obenem pa demonstrirali proti reakcionarnim elementom, ki bi radi s podtalnim rovarjenjem zastrupili ljudstvo in izpodkopali temelje nove Jugoslavije.

Revirji se zavedajo zmage Ljudske fronte

Revirji so pri volitvah pokazali, da se zavedajo, kaj pomeni za njih Osvobodilna fronta, kaj ljudska oblast. Že pred volitvami so vršili predpriprave, o katerih smo že pisali v Novi poti.

Tudi po volitvah so dali duška svojemu veselju ob zmagi Ljudske fronte.

V torek zvečer, na dan 13. 11. 1945 se je v Trbovljah zbralo zopet okrog 4000 ljudi, ki so v dolgi bakljadi prepevali revolucionarne pesmi ter tudi na ta dan kakor že pred volitvami »žagali reakcijo«. Ogorčeni so obsojali amnestirance, ki so tudi po tem, ko so spoznali velikodušnost nove demokratične in federativne Jugoslavije sejali med poštenim in zavednim ljudstvom razdor ter ga ščuvali proti ljudski oblasti. Zahtevali so kazni za vse tiste, ki še danes napačno pojmujejo našo demokracijo. V ta namen so poslali tudi protestne brzojavke mariborskemu okrožju ter pozdravne brzojavke našemu ljubljensku maršalu Titu ter izvoljenim delegatom. Brzojavke smo priobčili že v prejšnji številki Nove poti.

Isti dan se je zbralo v Zagorju nad 3000 ljudi — mladine, delavcev, žena raznih organizacij, rudarska godba, gasilcev itd. Vzklikali so Ljudski fronti ter manifestirali zmago delovnega ljudstva. Posebno pa so bili ponosni, da so odnesli v okrasitvi prvo mesto v okraju. Saj so postavili 17 slavnostno okrašenih slavolokov z najrazličnejšimi parolami. Tudi hiše in volišča so bila tu-

kaj najlepše okrašena. Žene in dekleta so že cel teden prej nosile in vozile vence iz okolice, da bi se čimbolj postavile. Pomagale so jim pri tem tudi okoliška dekleta.

V Hrastniku pa se je zbralo zvečer 13. novembra v dolgi povorki nad 100 ljudi. Pred kolodvorom zbranim je nato govoril tudi politkomisar iz Gubčeve brigade.

Se nikoli pa ni bilo v Radečah v povorki toliko ljudi kot na ta dan. Zbralo se je nad 1200 ljudi, kar je za ta kraj nekaj izrednega. Prišli so tudi prebivalci iz izseljenega pasu. V neki izseljeniški vasi so imeli pri volitvah nekoliko manjši odstotek glasov za Ljudsko fronto. Zbrani na tem manifestacijskem zborovanju so se jokali, da so v njihovi vasi še ljudje, ki so nasledili reakcionarnim prišepetovalcem, ki so grozili z intervencijo ter volili v skrinjico brez liste. Tovariš Presker, delegat v tovarni Peta je držal zbrani množici nagovor.

V splošnem pa je pri volitvah v trboveljskem okraju volilo skoraj povsod nad 90% za Ljudsko fronto tudi ljudstvo v izseljeniskem pasu. Pokazali so svojim tovarišem delavcem, da so tudi oni za državo, kjer pomaga delavec kmetu in kmet delavcu — kjer ni več starega sovraštva, ki ga je sejala med nje skorumpirana in čaršijska stara Jugoslavija.

Žene iz okraja Šoštanja ob volitvah

Kakor povsod, tako so tudi žene iz šoštanjskega okraja pri volitvah v Ustavodajno skupščino pokazale, da se zavedajo pridobitev, ki so jih s krvjo priborili njihovi sinovi in mošje.

Tako je prišla n. pr. stara kmečka ženica na volišče v Dovže. Kakor vsem drugim, je predstavnik razložil tudi njej: »Ta skrinjica je za prvega kandidata, ta za drugega, a tam pa je skrinjica brez liste, ki predstavlja staro Jugoslavijo.« Žena ga je z nerazumevanjem gledala, nato pa se obrnila in hotela oditi. Rekla je: »Ne, sedaj pa ne bom volila.« Začuden jo predstavnik liste vpraša, zakaj ne. Obrnila se je in mu rekla: »Hočem voliti samo Tita, ker pa skrinjice za njega ni tukaj, ne maram voliti!« Sele, ko ji je predstavnik liste obrazložil, da so skrinjice kandidatov Ljudske fronte tudi skrinjice za Tita, se ji je razjasnil obraz in volila je za Tita.

Na volišču v Mislinju (okraj Šoštanj) so imeli volivko, ki vsled bolezni že 15 let ni stopila iz svoje hiše. Na dan volitev pa je zaprosila pri sosedu za voz, da jo pelje pred volilni lokal. Z voza

se je dala prenesti k volilnim skrinjicam, samo, da je lahko volila. »Volila sem za Tita« je dejala, ko je zapuščala volilni lokal.

Brzojavka predsednika ameriškega komiteja za pomoč Jugoslaviji

Jugoslovanskemu Rdečemu križu

Predsednik ameriškega komiteta za pomoč Jugoslaviji, Zlatko Baloković, je poslal osrednjemu odboru jugoslovanskega Rdečega križa naslednjo brzojavko:

Ameriški komitet za pomoč Jugoslaviji in vojni pomožni sklad Amerikancev jugoslovanskega porekla, pošiljata dvesto petdeset ton raznega materiala kot pomoč prebivalstvu Jugoslavije, ki je bilo v vojni prizadeto. Pošiljka potuje z ladjo »Albert Reeder«, ki je zapustila New York 13. novembra. Ladja bo izkrčala blago v Splitu. Srečni smo, da vam lahko pomagamo vsaj na tako skromen način. Verjemite, da se bomo še nadalje trudili, da nadomestimo žrtve, ki so jih dali hrabri narodi Jugoslavije v vojni.

Slovenske žene volijo za boljšo bodočost svojih otrok.

Foto Pelikam

**Zmagali smo na fronti - zmagali smo pri volitvah
zmagali bomo pri obnovi!**

Pozdravne brzojavke z manifestacij zmage Ljudske fronte

Prebivalci vasi Medlog, Babno, Ložnica in II. četrti okraja Celje-mesto so z manifestacij in proslav zmage delovnega ljudstva Jugoslavije poslali naslednje brzojavke:

**Tovarišu maršalu Josipu Brozu-Titu
Beograd.**

Veseli zmage ljudstva v vsej domovini in ponosni, da je tudi naš kraj med tistimi, ki so volili nad 90% za OF, Vas, naš junaški voditelj, pozdravljamo vsi prebivalci krajev Medlog-Babno-Ložnica okraj Celje-mesto.

Sedaj verujejo tudi maloverni, da je Jugoslavija enotna, močna in neodvisna. Nočemo več strankarskih preprirov, nočemo sovraštva. Složni bomo zgradili na ruševinah novo boljšo Jugoslavijo. A Vam, ljubljani maršal, pa želimo zdravja in moči, da bi bili kos vsem velikim nalogam in delu, ki ga izvršujete.

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

Prebivalci krajev Medlog-Babno-Ložnica, okraj Celje-mesto.

**Ministru tovarišu Leskošku Francu
Ljubljana.**

Volilci krajev Medlog-Babno-Ložnica okraja Celje-mesto, zbrani na množičnem sestanku Vam pošiljamo tovariške pozdrave in čestitke kot svojemu poslancu v Zvezni skupščini. Prepričani, da boste kot domačin-rojak znali tolmačiti želje in potrebe svojega delovnega ljudstva Vam obljubljam, da bomo tudi mi s svoje strani z dobro voljo premagovali vse težave in zapreke.

Z željo, da bi Vas, tovariš minister, kmalu videli v naši sredi, Vas toplo pozdravljamo s

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

Prebivalci krajev Medlog-Babno-Ložnica, okraj Celje-mesto.

Borili se bomo

proti onim, ki bi hoteli nasejati ljuliko po njivah!

Prav za prav smo s svojim poročilom o volitvah v naši dolini malo zamudni, pa nam prav to dovoljuje, da treznejše in stvarnejše presodimo opravljeno delo in uspeh, kot bi to mogoče storili prve dni po 11. novembru, ko so nas obilne, odgovorne naloge še pustile brez sape. Ko se danes ozremo nazaj, smemo v prvi vrsti ugotoviti, da je ljudstvo naše doline pokazalo vzgledno zavednost, da se v veliki večini ni dalo premotiti ne od težav, s katerimi se bori, ne od reakcijskih gesel, ki so poskušale z vsemi silami zanesti zmedo v naše vrste.

Težko živi naš človek, posebno oni z oddaljenih hribov, neštete so ovire, ki jih mora premagovati, da si oskrbi najpotrebnejše za preživljanje. Trda je bila borba za najprimitivnejšo obnovo, trda je še danes borba za življenje. Naši gorjanci se mučijo ko črne živali... Toda to ni omajalo voljo našega ljudstva! Priznavali so napore, ki so bili storjeni, da se stiska olajša, odkrito priznavajo, da niso upali, da bo oblast sposobna v tolikšni meri urediti to, kar je okupator štiri dolga leta uničeval in uničeval. In prav ti, najbolj prizadeti, so pokazali največ zavednosti pri volitvah. Kmetje s Konjskega vrha, ki jim je vrh starih nesreč še letošnja toča pobila skromni pridelek, so se skoraj do zadnjega udeležili volitev. Kljub snežnemu metežu, ki je trajal na dan volitev do poznega popoldneva, so prihajali gorjanci od svojih, do tri ure oddaljenih domov v solčavskih hribih, kljub neurju. Takih primerov požrtvovalne zavesti in zrelosti, ljubezni do naše države bi našli brez števila. Prihajali so kljub župnikovemu opominu, kljub strahovanju raznih špekulantov, ki so jih odgo-

Mariborskemu okrožju!

Vsi volilci vasi Medlog-Babno-Ložnica okraja Celje-mesto smo strmeli nad izidom volitev v nekaterih okrajih vašega okrožja, posebno v Radgoni in D. Lendavi. Tudi pri nas je pretežno kmet-ski okoliš, pa smo volili 92% za OF! Zakaj? Zato, ker smo poslušali svojo zdravo pamet, ne pa agentov tistih delamržežev, ki bi se po štirih letih udobnega letovanja radi vrnili iz tujine v osvobodeno domovino, da bi spet zadolževali kmeta in delavca, uradniku pa mesto plače dajali miloščino. Tudi mi čutimo, kako globoko je okupator zavlekel v blato voz našega gospodarstva, a pripravljeni smo vsi krepko potegniti, da ga čimprej izpeljemo na široko cesto — in gorje tistemu, ki bi ga nalašč rinil nazaj.

Tovariši, zahtevamo, da je naša severna meja trdna in čista! Zahtevamo, da tistim, ki so pri vas od nekdanj ribarili v kalnem, razločno poveste, naj gredo drugam loviti debele kaline! Povejte jim v takem jeziku, da bo tudi njih trdim glavam razumljivo! Populite ljuliko, da bo raslo zdravo žito!

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

Prebivalci krajev Medlog-Babno-Ložnica, okraj Celje-mesto.

**Tovarišu
maršalu Jugoslavije Josipu Brozu-Titu
Beograd.**

Ob priliki veličastne zmage Ljudske fronte pri volitvah dne 11. novembra, ki pomeni potrditev in priznanje Vašega neumornega dela za dobrobit jugoslovanskih narodov, Vam, dragi naš maršal, iskreno čestitamo ter obljubljam vztrajno in marljivo nadaljevati delo pod Vašim modrim vodstvom in po načelih Ljudske fronte Jugoslavije.

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

Četrtni odbor OF II. četrti
Celje-mesto.

lo za življenje in njegove težave. Konec je treba narediti tistim političnim visokopetnikom, ki ti na kakem sestanku zasolijo: »Zdaj ne govorimo o krompirju in čebuli, temveč o Osvobodilni fronti.« Kot bi ne bila ena temeljnih nalog naše države, naše Osvobodilne fronte tudi vprašanje, ali bomo pustili krompir špekulantom ali ga bomo spravili v sklade delovnih ljudi.

Se to! Na vaških sestankih čujemo dostikrat zdravo kritiko naše oblasti, njene okornosti, nepravilnosti. Ljudje stavljajo vprašanja, zahtevajo pojasnila. Koliko naših aktivistov se take prilike otrese, češ, o tem se bom že pozanimal!

Sestanku, na katerem so padala vprašanja in zahteve po pojasnilih, mora v najkrajšem času slediti sestanek, ki bo odgovoril na vprašanja!

V Gornjem gradu so volivci iznesli mnogo upravičene kritike, med drugim

glede Rdečega križa in nepravilnosti pri delitvi. Prav konkreten material sta si lahko aktivista zapisala. Obljubila sta odgovor v najkrajšem času. Od tega je minilo troje tednov in o odgovoru še ni duha ne sluha. Tako postopanje kaže omalovaževanje ljudskih množic, ki jih na drugi strani v velikih govorih kritiziramo zaradi neaktivnosti.

Ljudstvo je pri teh volitvah izreklo zaupanje Osvobodilni fronti.

Cistimo svoje vrste, odvrzimo svojo okornost, nerodnost, oklevanje, kadar gre za resnično ljudske zahteve. Bodi-mo ljudstvu vredna opora.

Predvsem pa prekinimo enkrat za vselej s popustljivostjo napram ljudskim sovražnikom, ki s svojimi gospodarskimi zločinami še bolj otežujejo položaj, s katerim se borimo, kakor tudi napram onim, ki bi nam hoteli nasejati ljuliko po njivah.

Stara ženica je vsa srečna, da sme tudi ona oddati svoj glas za Ljudsko fronto.

25-letnica smrti Leva Tolstoja v ZSSR

20. novembra se je sovjetsko ljudstvo spomnilo 25 letnice smrti velikega ruskega pisatelja Leva Tolstoja. V Moskvi, Leningradu, Kijevu, Rostovu, Novosibirskem in drugje so odprli velike razstave, ki prikazujejo življenje in delo velikega pisatelja. V prestolnici se je ta dan vršila znanstvena seja, na kateri so preučevalci Tolstojevega dela čitali poročila o njegovem delu. Na novo je bil odprt Tolstojev muzej v Moskvi, v ulici, ki nosi njegovo ime. V tej hiši, kjer je pisatelj živel 20 let, je zbrano pohištvo in številni spomini v zvezi s Tolstojevim življenjem in delom. Tolstojeva dača Jasna poljana v pokrajini Tula, ki so jo Nemci poškodovali v 45 dneh svoje zasedbe, je bila obnovljena. Za obletnico bo izšla celotna akademska izdaja del Leva Tolstoja v 95 zvezkih; 13 jih obsegajo dela, ki so prvič objavljena. Tolstojovo splošno priljubljenost v ZSSR dokazuje dejstvo, da je

bilo v 20 letih pred revolucijo razpečanih 8 milijonov izdaj del Leva Tolstoja. Za časa sovjetskega režima so bile knjige velikega pisatelja izdane v 65 jezikih narodov ZSSR v 25 milijonov izvodih. Prve knjige, ki so bile tiskane v jezikih mnogih narodov ZSSR, ki pred kratkim časom niso imeli še niti svoje abecede, so dela Leva Tolstoja.

V Moskvi živi več potomcev velikega ruskega pisatelja. Najstarejši sin, Sergej Tolstoj, je književnik, skladatelj in pedagoški delavec na moskovskem konzervatoriju. Za svoje delo pri proučevanju očetove dediščine je bil odlikovan z odlikovanjem Rdečega prapora za delo. Pisateljova vnukinja Sof. Tolstoj, je ravnateljica Tolstojevega muzeja v Moskvi. Pisateljova vnuka, Vladimir in Ilija, in dva pravnuka so bili odlikovani z odlikovanji za hrabrost in spretnost, ki so jo dokazali v domovinski vojni.

Dolge vrste volilcev čakajo pred celjskimi volišči

Foto Pelikan

Kjer so naše žrtve - tam so naše meje

Festival dela v Gorici — mogočna manifestacija delovnega ljudstva

Gorica je doživela dne 18. t. m. svojo največjo manifestacijo dela. Slovenske in italijanske množice so prihajale v Gorico že v zgodnjih jutranjih urah iz bližnjih in daljnih krajev s harmoniko in petjem. Predmestje je bilo okrašeno s slovenskimi in italijanskimi zastavami z rdečo zvezdo. Povsod so bili transparenti in napisi, ki so izražali željo primorskega ljudstva po priključitvi k Titovi Jugoslaviji. V izložbah si videl slike maršala Tita, generalisima Stalina in voditelja italijanskega proletariata Togliattia. Okrasitev mesta in napisi so poudarjali slovensko-italijansko bratstvo — največjo pridobitev težke narodno osvobodilne borbe.

Povorka simbolično okrašenih vozov ter množice delovnega ljudstva so se začeli zbirati na trgu Katarine, ter se je okoli desete ure pričela pomikati proti korzu. Tisočglava množica je držala špalir in pozdravljala manifestante, ki so peli bojne in narodne pesmi, godbe pa so igrale koračnice. Na tisoče slovenskih in italijanskih zastav se je vilo skozi ulice. Na čelu povorke pa so bile zvezniške, sovjetske, jugoslovanske in italijanske zastave. Za njimi so korakali borci-osvoboditelji Gorice, garibaldinci in slovenski partizani. Takoj za njimi so šli tovariši, ki so se vrnili pred tednom iz ujetništva v Franciji. Nosili so svoje prapore in transparente. Oblečeni so bili v črno uniformo z jugoslovansko trobojnico na rokavu in z zvezdo na čepici. Tem so sledili interniranci iz Nemčije. Sprevod pa so zaključili simbolični vozovi dela. Na čelu se je pomikal avto, ki je vozil napis v slovenščini in italijanščini. »Poglejte nas in seštejte nas!«

Na enem izmed vozov je bila razporejena prva slovenska šola v Gorici, ki je bila otvorena po petindvajsetih letih suženjstva. Učiteljica in učenci so med manifestacijo prebirali slovenske knjige.

Za Goričani so stopali Krašovci, ki so prikazovali zločine fašistov in svoje uničene domove. Z napisi so pozivali na obnovo porušenih domačij. Ljudstvo je ob pogledu na v miniaturo prikazana grozodejstva fašistov ogorčeno prekli-

nalo fašizem ter zahtevalo, da naj se končno pristopi k odločnemu očiščenju fašističnih ostankov, ki še danes rovarijo in sabotirajo obnovo ter povzročajo ljudstvu nadaljno bedo.

Okoliške vasi so prikazale koliko so pripomogle v narodno osvobodilni vojni. Z napisi: »Kjer so naše žrtve, tam so naše meje!« — »Dajte nam Ljudsko oblast!« — »Sami si bomo gradili svoje domove« ter s podobnimi vzkliki je ljudstvo odločno zahtevalo svoje pravice.

Tisočglave množice so se nato razvrstile na Travniku, kjer je tov. Šibar, član pripravljalnega odbora festivala dela pozdravil navzoče. Nato je spregovoril tov. France Bevk, ki je med drugim dejal: »Skovali smo slovansko-italijansko bratstvo, ki je pogoj mirnega življenja v naši deželi. Z bojem smo si priborili demokratične pravice. Danes gre za to, da te pravice uveljavimo v svetu. V svetu imamo več zaveznikov kot sovražnikov. Glavni zaveznik je naša pravica. Mi ne zahtevamo za naše žrtve drugega kot to, da sami odločamo o svoji usodi... Po zaslugi maršala Tita je Jugoslavija danes svobodna. Tistim, ki danes govorijo drugače, lahko mirne duše rečemo, da so narodni izdajalci. Kakor smo služili svoji domovini z orožjem, tako ji bomo služili danes pri obnovi s svojimi rokami. To je dolžnost nas vseh. Pokazati moramo demokratičnemu svetu, da imamo voljo do dela in da si hočemo sami skovati svojo usodo. Kakor v borbi, tako bomo tudi v Titovi Jugoslaviji podpirali napredek vsega sveta. »Pozdravljam vas z našim bojnim geslom: Smrt fašizmu — svobodo narodu!«

Nato je govoril tovariš Laurenti v imenu slovensko-italijanske antifašistične zveze. Ob koncu je spregovoril tudi tov. Gasperini, član Pokrajinskega odbora Enotnih sindikatov za Slovensko Primorje.

»Pesem o svobodi« in »Internacionala« sta zaključila lepo uspelo manifestacijo dela v Gorici. Ljudstvo se je nato veselo razpoloženo razšlo v svesti si svoje moči.

lo potrebno ozračje medsebojnega zaupanja, v katerem se bo lahko razvijala atomska energija na mednarodni podlagi za mirovne in tvorne smotre.

De Gaulle vnovič izvoljen za predsednika vlade. Prejšnji teden je general de Gaulle opustil poizkuse, sestaviti vlado ter je obvestil ustavodajno skupščino, da je odstopil kot načelnik vlade. Narodna skupščina je 19. novembra s 358 glasovi proti 39 sprejela predlog, da je treba nadaljevati z napor, da se čim prej sestavi vlada iz treh strank z enako razdelitvijo ministrstev in s progra-

mom narodnega sveta odpora. Komunisti so se vzdržali glasovanja. Predlog, da bodi de Gaulle na čelu tristranske vlade, ki naj se sestavi pod gotovimi pogoji, je bil sprejet s 400 glasovi proti 163. Komunisti so glasovali proti.

Avstrijska vlada izgnala Otona Habsburškega. Avstrijska vlada je sklenila izgnati iz Avstrije Otona Habsburškega, ki se poteguje za avstrijski prestol in ki je tajno prišel na Tirolsko. Po zadnjih vesteh je Oton že zapustil ozemlje avstrijske republike.

Bosanski otroci v Celju

V sredo zvečer je prispel v Celje transport 320 bosanskih otrok v starosti od 3 do 12 let, ki so bili dodeljeni za okraja Šoštanj in Šmarje pri Jelšah. Na kolodvoru je otroke sprejel zastopnik socialnega skrbstva in članice AFŽ. V hipu je dotlej pusto postajo napolnil živžav, smeh in čebljanje. Kopica vprašanj se je vsula na tovarišice od AFŽ: »Bomo ostali tu?«, »Ali bomo lahko hodili v šolo in se učili?«, »Bo moja sestra skupaj z menoj?«, »Bomo vsi v istem domu?«

Ko so čuli, da gredo drugi dan dalje do kraja, kamor so določeni, se je njihova radovednost še podvojila: kam gredo, kje je to, kako tam izgleda, ali je tudi mnogo gozdov itd. Največ vpraševanja je bilo glede šolanja.

V Mladinskem domu v Gaberju je otroke že čakala izdatna večerja, ki so jo skuhale članice AFŽ; — jestvine je dalo na razpolago socialno skrbstvo, krajevni odbor Gaberje pa je pripravil prostore za prenočišče. Zdravnik tov. Podpečan je pogledal, kako je z zdravjem otrok in če je kateri izmed njih potreben zdravniške pomoči. Ko je videl, da bo premalo odev, je takoj poskrbel, da se nedostatek popravi. Ko so se po večerji mali Bosančki odpravljali spat, niso hoteli prej leči, predno niso zapeli svojo najljubšo: »Druže Tito, ljubičice bela...«. 9-letna deklica jo je toliko časa ponavljala, dokler se ji niso oči same od sebe zaprle. Pa tudi, ko so že vsi spali, še ni bilo tiho. V enem kotu je majhen črnolasec v spanju nekaj brundal, druge se je čulo rahlo hrkanje in neki fantič, ki je pričel v snu kriliti z rokami, je celo glasno zaklical: »Prokleti ustaša!« Vso noč je bila dežurna služba, v kateri so se menjale članice AFŽ in Rdečega križa.

Zjutraj sta prišla še dva učitelja in dve učiteljici, ki so pomagali pri nadzorstvu do odhoda otrok. Tudi zastopnice AFŽ iz Šmarja in Šoštanja so bile že tu. Ko so razdeljevali otroke v skupine za oba okraja, je bilo zelo živahno. Nekateri se niso hoteli ločiti od svojih

tovarišev. »Pa mi smo komšije, mi smo drugovili!«

Delegatka iz Šmarja, ki ji je nek fantiček prirasel k srcu in ga je sklenila vzeti na svoj dom, je prišla navzkriž s Celjanko, ki si je že prejšnji večer izbrala istega otroka. Po dolgem brezplodnem pogajanju je Šmarčanka velikodušno prepustila otroka tovarišici iz Celja in s solzami v očeh zapustila sobo. Članica AFŽ pa je pojasnila Celjanki, da je otrok dodeljen za Šmarje in ne za Celje. Pregovarjala jo je, naj vendar pusti otroka oni drugi ženi, saj bodo prišli še drugi transporti. Videla je namreč, da se je tovarišica iz Šmarja res z ljubeznijo oklenila otroka. Ko je končno le dosegla, da je Celjanka odstopila otroka, ga je nesla prvi ženi, ki jo je našla jokaje v krogu drugih žena, ki so jo tolažile.

Nek drug prizorček, ki se je odigral med dvema fantoma malo pred zajtrkom, je značilen za duševno zrelost in zavednost malih Bosancev. Vidim dva rdeča, razgreta obraza, čujem glasne besede, prepri!

»Kaj je z vama?« vprašam. Ves razburjen pokaže 8letni dečko na svojega tovariša:

»On je kazao, da je več gladan, pa on toga kao vojniki ne sme kazati!«

»Glej no, — vojniki?«

»Dabome! Bio je partizanski kurir!«

Vso pot od Mladinskega doma do kolodvora so otroci prepevali partizanske pesmi. Tudi na postaji so kljub mrazu peli, dokler ni privozil njihov vlak. Najprej so se odpeljali »Šmarčani«, potem, z drugim vlakom »Šoštanjčani«. Obe skupini sta nam mahali in klicali v slovo, dokler vlaka nista izginila za ovinkom.

To je bil samo del transporta iz Bosne in Hercegovine. Po vsej Sloveniji so ti bedni otroci našli tople domove in ljubeča srca. Vsi se zavedamo, da se s tem, ko pomagamo otrokom naših junških borcev in mučencev, oddolžimo neštivilnim žrtvam, ki so padle za svobodo nas in naših otrok.

Tedenske politične vesti

Dan sovjetskega topništva. V nedeljo so v Sovjetski zvezi proslavljali dan topništva, ki je bil ustanovljen v čast velikih vojnih zaslug topništva na vseh bojiščih velike Domovinske vojne. Prestolnica Sovjetske zveze se je vsestransko pripravila na tradicionalno proslavo topništva. V osrednjem parku kulture in počitka so odprli posebno razstavo ruskega strelnega orožja od časov Ivana Groznega do naših dni. V osrednjem gledališču Rdeče Armade so odprli prav tako zanimivo razstavo, ki prikazuje vlogo sovjetskega topništva v Domovinski vojni. Razstavne predmete so skrbno zbrali na bojišču. Razstava bo pozneje razširjena in izročena topniški šoli kot stalna topniška razstava za topniške vojaške gojence in topniški zbor.

Svetovni mladinski kongres zaključen. V Londonu so zaključili svetovni mladinski kongres. Na zadnjem zborovanju je bil izvoljen za predsednika svetovne zveze demokratične mladine francoski mladinski delegat Guy de Boisson. — Boisson je član nove Ustavodajne skupščine v Parizu, preje je bil borec v vrstah odpornega gibanja. Bili so izvoljeni še štirje podpredsedniki, ki zastopajo Britanijo, Kitajsko, Združene države in ZSSR. V izvršni odbor so izvolili predstavnike Češkoslovaške, Jugoslavije,

Indije, Španije, Kitajske, Poljske in Mehike. Glavni sedež nove organizacije bo v Parizu. Svetovni mladinski kongres je med drugimi sprejel tudi sklep, da se protifašistični mladini Nemčije da eno mesto v novi svetovni mladinski organizaciji. S tem bo povojna Nemčija dobila prvič pravico zastopstva v eni novih mednarodnih ustanov, ki se zdaj ustvarjajo.

Posvetovanja v Washingtonu. Na zgodovinskih, šest dni trajajočih razgovorih o atomski energiji, ki so se 16. novembra o polnoči končali v Beli hiši, je bil dosežen sporazum. Predsednik Truman, Attlee in Mackenzie King so predlagali komisijo Zedinjenih narodov, ki bo nadzorovala atomsko energijo, da je ne bi kakšna država uporabila v vojne namene. Združene države, Britanija in Kanada ne bodo delile z drugimi državami svojega znanja o praktični uporabi atomske energije, dokler ne bo učinkovitega jainstva proti njeni uporabi za vojno orožje. Temeljna načela skupnega komunikeja treh državnikov so sledeča: 1. atomske tajnosti se ne smejo monopolizirati; 2. brez sodelovanja in zaupanja med narodi sveta ne bo možno dalj časa preprečevati napadalno uporabo atomske energije; 3. edino mednarodno nadzorstvo dovoljuje upanje, da bo osta-

Akademija Rdečega križa v Celjskem domu

Ob zaključku tedna »Rdečega križa« je odbor Rdečega križa priredil v Celjskem domu akademijo z izbranim sporedom, ki je zelo dobro uspela in bila tudi dobro obiskana.

Za uvod je tovariš Videčnik spregovoril o velikem pomenu organizacije Rdečega križa. Zahvalil se je za številne obiske in povdaril, da se Celjani zavedajo važnosti organizacije Rdečega križa, ki je vso dolgo dobo borbe za osvoboditev pomagal našim borcem z vsemi silami. Današnja naloga Rdečega križa je, da pomaga izboljšati socialno stanje bednih družin, da podpira s pomočjo naroda tistim, ki so v času domovinske vojne darovali življenja svojcev, domove ter vse svoje imetje ter se vračajo iz internacij. Prav tako bo Rdeči križ skrbel za vse tiste pomoči potrebne, ki so odpuščeni iz vojske.

Orkester Glasbene matice je pod vodstvom tov. Kuneja izvajal dve skladbi: Telemanovo »Overturo« in Lindemano-

vo »Zvoke z Volge«. Orkester je dober in bi bilo želeti, da bi dal celjski publiki še več izvajanj. Zelo je ugajala tov. Rajh Breda, ki je z dovršeno tehniko na klavirju zaigrala Rahmaninov preludij v gis-molu in Chopinov Preludij v cis-molu.

Tovariš Stante Milan je na harmoniki z rutino in temperamentom zaigral Slovansko rapsodijo. Zelo dober je bil tudi harmonika-trio Stante — sestre Rakusa, ki je izvajal Adamovo skladbo »Če bi bil kralj«.

Tudi ostale točke so dobro uspeli. Ruska enodejanka »Zadnje srečanje« je zaključila dobro uspelo akademijo. Rakuseva in Črepinškova v vlogah ruske žene, Stante Milan v vlogi izdajalca so nazorno pokazali odlomek iz dobe borbe ruskih partizanov.

Občinstvo je bilo zadovoljno, vselakor pa ni ugajal napovedovalec, ki bi se lahko bolje pripravil za napovedovanje.

Delo sodišč v celjskem okrožju

V teku narodno osvobodilne borbe smo poleg drugih pridobitev dobili tudi demokratično ljudsko sodstvo. Poslovanje bivših gosposkih sodišč je bilo ukinjeno, namesto njih pa so bila ustanovljena narodna sodišča.

V okrožju Celje izvršujejo redno sodno oblast Okrožno sodišče v Celju in šest okrajnih sodišč: okrajno sodišče v Celju, Trbovljah, Šmarju pri Jelšah, Šoštanj, Slov. Konjicah in Gornjem gradu.

Okrožno sodišče v Celju posluje za okrožje Celje. Vsako okrajno sodišče posluje za svoj okraj. Okrajno sodišče v Celju posluje izjemoma za okraj Celjemesto in za okraj Celje-okolica.

Vsled nove upravne razdelitve, ustanovitve narodnih in likvidacije dosedanjih sodišč v celjskem okrožju ni več okrajnih sodišč v Laškem, Radečah, Sl. Gradcu, Vranskem, Kozjem in v Rogatcu. Z velikim razširjenjem območij posameznih okrajev, z nameščanjem sedežev okrajev in sodišč v krajih, ki čisto ne predstavljajo središč, so nekateri predeli ostali znatno oddaljeni od sedežev sodišč, s čimer bi nastala prebivalstvu izguba na času in stroških pri pogostejšem obiskovanju sodišč. Po načelu, da naj bo sodstvo čim bliže narodu in ceneno, je ministrstvo za pravosodje odredilo v območju okrožnega sodišča v Celju uvedbo stalnih sodnih dnevov v Laškem, na Vranskem, v Radečah, Rogatcu, Kozjem, Slovenjgradcu, Vitanju, Mozirju in v Luki pri Zumu. Organizacija teh sodnih dni je v teku in se bo njih opravljanje pričelo v nekaterih krajih že ta teden.

Na sodnem dnevu bodo dajali strankam pravne nasvete, sprejemali na zapisnik predloge, prijave, prošnje, izjave in tožbe, opravljale bodo manjše in preproste zapuščinske razprave ter posamezne posle nespornega in izvršilnega postopanja.

Ob sodnih dnevih bodo opravljali službo na zgoraj navedenih sedežih za prebivalstvo tistih krajevnih odborov, ki so izrazili željo posecati te uradne dneve. Razumljivo je, da ima prebivalstvo iz takih krajevnih odborov kljub sodnim dnevom prost dostop na sedež sodišča. Objava kraja in dneva uradnih dni bo izvršena na sodni deski, razen tega pa tudi razglašena na krajevno običajen način v vseh prizadetih krajevnih odborih.

Nekateri krajevni odbori se potegujejo za ustanovitev okrajnih sodišč na sedežih bivših sodišč, ki so bila ukinjena, nova narodna sodišča pa tam niso bila ustanovljena. Pravosodna uprava proučuje take predloge krajevnih odborov. Zaenkrat je odrejeno, naj se le na sedežu bivšega okrajnega sodišča v Slovenjgradcu in Kozjem pusti zemljiška knjiga in arhiva, ki zadeva območje, za katero so določeni stalni sodni dnevi. Obseg poslovanja bo pokazal, ali je možno poslovanje le s sodnimi dnevi in z zemljiškim uradom. Po zadobljenih izkušnjah bo ostalo pri taki ureditvi, če se bo obnesla, sicer pa bo pravosodna uprava ukrenila vse potrebno, da se zadovolji resničnim potrebam ljudstva.

Vojna je tudi pravosodnim ustanovam celjskega okrožja prizadejala težke udarce. Okupator je razvlekel važne spise okrožnega sodišča v Celju, med drugim tudi invalidske spise. Poslopje bivšega okrožnega sodišča v Celju Pred Grofijo je zaradi bombnih napadov postalo neuporabno, zaradi česar si je okrožno sodišče v Celju uredilo uradne prostore v poslopju Savinjska ulica 3, pred kapucinskim mostom, v katerem poslopju posluje tudi predsedništvo, zemljiška knjiga in kazenski oddelek okrajnega sodišča v Celju, dočim so

ostali oddelki okrajnega sodišča v Celju (nesporni, sporni in izvršilni oddelek) nameščeni v poleg stoječi stavbi, Nabrežje Svobode 6 (bivša Urhova hiša). Popolnoma je bilo med vojno uničeno okrajno sodišče v Gornjem gradu, le zemljiška knjiga tega sodišča, ki je ob požaru bila v Celju, je ostala nedotaknjena. Ista usoda je doletela tudi ves inventar, opremo in arhivo bivšega okrajnega sodišča v Kozjem. Močno je bilo poškodovano poslopje okrajnega sodišča v Šmarju pri Jelšah, zlasti pa v Šoštanju, kje je bilo treba vse poslopje obnoviti. Največjo škodo pa predstavlja odstranitev zemljiških knjig bivšega sodišča v Šmarju pri Jelšah in v Rogatcu ter zemljiškoknjiznih map vseh bivših okrajnih sodišč celjskega okrožja. Trenutno se nahajajo v Avstriji, kamor je okupator zvelkel zemljiške knjige in mape, organi naše pravosodne uprave, z nalogo, da izsledijo odnešene in nenaдомestljive zemljiške knjige, mape, spise in druge važne listine in jih prepelejo nazaj v domovino.

V območju okrožnega sodišča v Celju je bilo imenovanih odnosno izvoljenih 33 sodnikov-pravnikov, 397 sodnikov-prisednikov, 7 tajnikov, 2 tajnika-pravnika in 79 pisarniških uradnikov, zvaničnikov in služiteljev.

Vsa sodišča v celjskem okrožju poslujejo v polnem obsegu. Dnevno se vršijo kazenske razprave pred okrožnim in okrajnimi sodišči po obtožnicah in predlogih javnega tožilca zoper narodne izdajalce in sovražnike, špekulante, saboterje in črnobozijance. Prav tako se vršijo redno tudi razprave v civilnih sporih. Rešujejo se nedokončane zapuščinske zadeve, opravljajo posli skrbstva in varuštva, vrača se imovina, ki jo je okupator odvzel lastnikom, izvršujejo se zaplembe po sodbah vojaških sodišč, sodišč slovenske narodne časti, rednih

sodišč ter po odločbah okrajnih zaplembenih komisij. Odreajo se vpisi v trgovinski in zadružni register. Na uradnih dnevih se vsakomur dajejo pravni pouki, sprejemajo tožbe, predlogi in izjave.

Naloga sodnikov in sodnega osebja je v demokratični Jugoslaviji bistveno drugačna kot je bila v predaprilski dobi. Sodniki in sodni uslužbenci so se preobrazili in so se približali ljudstvu odkrito in neposredno. Ljudstvu naj se ne plaši ob vstopu na sodišče. Sodnik in pisarniški uslužbenec je tolažnik in pomočnik. Na drugi strani pa bo tudi sodno osebje s trdo in neusmiljeno roko našim oblastem pomagalo izobčiti vse tiste, ki delajo proti interesom skupnosti in ne spadajo v človeško družbo.

Sodniki celjskega okrožja so tudi vzgojitelji in učitelji svojemu narodu. Že pred zasedanjem okrajnih skupščin so izvršili na masovnih sestankih številna predavanja, na katerih so obravnavali ustroj današnjega ljudskega sodstva ter vse ostale pridobitve narodno-osvobodilne borbe na polju sodstva. Sodniki vršijo predavanja na upravno-političnih tečajih.

V mesecu decembru t. l. bodo sodniki celjskega okrožja tolmačili ustroj sodišč, posamezne važne zakone in uredbe ter dajali pravne pouke na vseh krajevnih odborih v celjskem okrožju. Predavanja bodo izvedena po načrtu v sporazumu z okrožjem in okraji ter bodo izvedena v splošno zadovoljstvo ljudstva, ki ga reakcija skuša begati z namerno napačnim tolmačenjem novih zakonov in uredb. Dnevi in kraji predavanj ter imena predavateljev bodo objavljena pravočasno po vseh krajevnih odborih, ki naj prizadevanja sodnikov podprejo in zainteresirajo široke plasti ljudstva, ki bo imelo resnične koristi od teh predavanj.

Vse pravosodne ustanove v celjskem okrožju budno sledijo razvoju in tekmujejo v pomaganju našim oblastem za vzpostavitev reda, pravne varnosti in zakonitosti.

Dr. Šketa

Kaj je novega?

»Osvobodilna fronta za Slovensko Koroško« prepovedana od angleške zasedbene oblasti na Koroškem. Angleške zasedbene oblasti so prepovedale politično organizacijo koroških Slovencev »Osvobodilno fronto za Slovensko Koroško«. Ozadje za prepoved je ljubosumnost avstrijske Volkspartei in socialistične stranke zaradi velike udeležbe ljudstva na zborovanjih slovenske organizacije, med tem, ko so zborovanja obeh avstrijskih strank kljub njihovi močni agitaciji zelo slabo obiskana. — Volkspartei in avstrijska socialistična stranka sta se z bali koroških Slovencev, kateri so tako složno in v veličastnem številu na svojih zborovanjih manifestirali zoper nacifazizem in terjali svoje najosnovnejše pravice. Govorniki avstrijskih strank na predvolilnih zborovanjih z deželnim glavarjem Pieschom na čelu napadajo in blatijo koroške Slovence in Jugoslavljo, češ, da so zahteve koroških Slovencev le akcija tujih agitatorjev izven Koroške, ki strašijo ljudi, da bodo pregnani s posestev in vrženi v ječe, ko bodo čete z juga vzele deželo, ako ne glasujejo za Jugoslavljo. Razen tega so skušali Nemci zasejati med Slovence na Koroškem razdor in vnesti zmešnjavo s tem, da so postavili voditelja koroških Slovencev dr. Josipa Tišlerja brez njegove vednosti za kandidata na listo Volkspartei. — V znak protesta zoper postopanje deželne vlade v Celovcu, ki je nedvomno pri angleški zasedbeni oblasti izposlovala prepoved »Osvobodilne fronte Slovencev na Koroškem« in zoper postopanje av-

strijske ljudske stranke ter v znak protesta zoper prepoved slovenske politične stranke je profesor dr. Josip Tišler, dosedanji zastopnik koroških Slovencev v začasni koroški deželni vladi odstopil. Deželni glavar Piesch je odstop deželnega svetnika dr. Tišlerja sprejel.

Deputacija koroških Slovencev pri medzavezniški komisiji na Dunaju. Zaradi nevzdržnih razmer, ki jih je ustvarila deželna vlada v Celovcu ter zaradi brezpravnega položaja koroških Slovencev je odpotovala deputacija zastopnikov koroških Slovencev, sestoječa iz dr. Petka, dr. Stenčnika in dr. Zwitterja na Dunaj k medzavezniški komisiji, kateri bo predložila spomenico o težkem stanju koroških Slovencev in nepravilnem postopanju z njimi.

Na Koroškem priznava Slovencem pravico do priključitve k Jugoslaviji edino Komunistična partija. Od vseh nemških strank je edino avstrijska Komunistična partija zavzela demokratično stališče do koroških Slovencev ter je to svoje stališče objavila v svojem listu »Volkswille« z dne 30. oktobra. Zato uživa Komunistična partija na Koroškem velike simpatije in je na primer porast njenih pristašev v Beljaku ogromen. Pričakovati je, da bo pri prihodnjih volitvah avstrijska Komunistična partija v Beljaku najmočnejša stranka.

Aretacije Slovencev na Koroškem. V policijskih in sodnih zaporih v Velikovicu je zaprtih vedno več Slovencev. Obdolženi so, da so javno zastopali pravico

združitve koroških Slovencev s svojim narodom in z Jugoslavijo ali da niso imeli osebnih izkaznic, ali pa, da so se pregrešili glede kretanja v obmejni coni.

Zavezniška vojaška uprava odklonila potno dovoljenje delegatkam AFŽ za pariški kongres. Pred dnevi je zveza AFŽ za Julijsko Krajino dobila brzopjavni poziv, naj njene delegatke prisostvujejo svetovnemu kongresu žena v Parizu. Ko se je AFŽ obrnila za potno, dovoljenje na Zavezniško vojaško upravo, ji je bila prošnja odbita. — To je že drugi primer, da je onemogočeno zastopnikom Julijske Krajine odpotovati na svetovne kongrese. Prvič je bila prošnja odbita antifašistični mladini, ki je bila povabljen na kongres v London. Ljudstvo prihaja vedno bolj do prepričanja, da zavezniška vojaška uprava Trsta in slovenskega Primorja ne želi, da bi svet zvedel za pravo razpoloženje prebivalstva te pokrajine.

Dachauski krvniki pred sodiščem. — Prejšnji teden se je pričelo največje množično sojenje na področju Združenih držav v Nemčiji: sojenje proti 40 ljudem, ki so upravljali dachausko taborišče in so odgovorni za smrt 30.000 ljudi ter za mučenje in stradanje tisočev drugih.

Smrtne obsodbe v Lüneburgu. Britansko vojaško sodišče je obsodilo na smrt na večalih Josipa Kramerja, dr. Kleina in Irmo Grese zaradi številnih usmritev in mučenj internirancev v koncentracijskem taborišču v Belsenu in Oswiecimu.

160 jugoslovanskih otrok odpotovalo v Češkoslovaško

Pred kratkim je bratsko slovansko češkoslovaško ljudstvo pozvalo večje število jugoslovanskih otrok na počitnice. Povabilo nam je poslala »Slovaška rada«, društvo prijateljev Titove Jugoslavije s sedežem v Brnu, mladina Češkoslovaške in končno sam predsednik češkoslovaške republike dr. Edvard Beneš.

Ministrstvo socialne politike demokratične federativne Jugoslavije je sklenilo, da bi poslalo 100 otrok iz vseh federalnih enot z učitelji in vzgojitelji za nekaj mesecev v Češkoslovaško. To so otroci siromašnih partizanskih družin, ki so že bili porazdeljeni po domovini. Centralni odbor USAOJ-a pošilja delegacijo, sestavljeno iz najboljših pionirjev naše države, pionirjev borcev in pionirjev, predstavnikov češke manjšine v Jugoslaviji. Delegacija bo obiskala predsednika češkoslovaške republike dr. Edvarda Beneša in vsa večja mesta. Spoznala se bo s svojim tovariši dečki in deklicami slovanske bratske zemlje, izmenjali bodo z njimi izkušnje v dosedanjem delu. Pripovedovali bodo češkoslovaškim pionirjem o herojski borbi naših narodov proti germanskim osvajalcem, o zločinih okupatorja in njihovih slug nad našimi otroci, o svoji pionirski organizaciji: kako je nastala in kakšno vlogo so pionirji Jugoslavije, najmlajše Titovo pokolenje, odigrali v narodno osvobodilni borbi.

Skupina je krenila 12. novembra t. l. iz Novega Sada. Žene in mladina Novega Sada so jih svečano spremili ter jim pripravili večjo količino hrane za pot. Okoli devetih je vlak prispel v Subotico. Antifašistična fronta žen iz Subotice je tu pripravila zajtrk in kosilo. Vodja delegacije se je srčno zahvalil za sprejem in poudaril zmago ljudske fronte pri volitvah.

Istega dne ob devetih popoldne je skupina jugoslovanskih otrok in delegacija krenila preko madžarske v Češkoslovaško.

Kulturni pregled

„Vdova Rošlinka“

Po odmoru, ki ne bi bil potreben, je celjsko Okrožno gledališče zopet nastopilo. To pot je bila na sporedu znana ljudska veseliga, Golarjeva »Vdova Rošlinka«. Nastopili so povsem drugi igralci, kar priča, da je v Celju dosti diletantov, da bi lahko uvežbali nekaj iger in bi se gledališke predstave, ki jih pogrešamo, lahko pogosto vršile. Tudi glede režiserjev nismo v zadregi.

Igralke in igralci, ki so nastopili v »Rošlinki«, so nas prijetno presenetili. Dasiravno zapletki in vsebina igre ne zahtevajo posebne igralske višine, je bilo podajanje vsekakor uspešno. Vdovo Rošlinko je igrala tov. Rajh Helena z dobro mimiko in igranjem, zlasti kadar je vsebina zahtevala porogljivost in podajanje naivnega prepričanja.

Zenina Janeza je igral tov. Tomažič prav dobro. Pozna se mu, da je bil v dobri šoli. Njegova igra je povsem naravna, čeprav je bilo njegovo podajanje kmečkega fanta nekam preveč uglajeno in fino. Tov. Petan, ki so mu poverili vlogo strica Jernejca, je to nalogo dobro rešil, kljub prehladu, ki ga je oviral pri govorenju.

Manico, domačo hčerko je igrala tov. Frecetova, ki pa je večkrat zašla v karikiranje, kar je škodilo celotnemu vtisu, ki smo si ga ustvarili o njeni igri. Sicer pa se je zelo dobro vživela v vlogo kmečkega dekleta.

Izredno dobro je podal »svetega moža« Balantača tov. Sedej. S svojo igro je prikazal lik vaškega svetnika, spletakarja in koristolovca. Njegova mimika, gestikulacija in govor so bili izredno uspešni.

Tudi ostale vloge so bile dobro zasledene, tako Gašper tov. Grobelnika, Tončka tov. Mačkove, pastirček tov. Krašovca, bi bil lahko malo manj vihrav. Splošna slika igre je bila dobra. Omeniti moramo še okusne kostume in verno scenacijo kmečke izbe.

Igro je režiral tov. Tomažič, ki je vložil mnogo truda in znanja za uspeh prireditve. V začetku je mogoče koga motilo, da je harmonikar Jež igral Dvorakovo »Humoresko«, namesto katere bi z ozirom na vsebino veseliga bolj pristojala vesela slovenska skladba.

Celjani smo to prireditev z veseljem sprejeli. Igralcem in režiserju izrekamo polno priznanje, želimo pa, da bi jih v najkrajšem času zopet videli na odru.

Za obnovo celjskega gledališkega posloplja

Ta ponedeljek je bil v sejni dvorani na celjskem magistratu sestanek, čigar namen je bil zbrati vse odgovorne činitelje in ljubitelje gledališča ter na njem započeti kampanjo za obnovo porušenega gledališkega posloplja v Celju. Na sestanku, ki ga je otvoril tov. Žižek, so bili zastopniki okraja Celje-mesto, okrožja, celjskih gimnazij, sindikatov, kulturnih delavcev ter gledališka uprava okrožnega gledališča, kot tudi predstavniki raznih množičnih organizacij in tiska.

Glavno poročilo o stanju bivšega Mestnega gledališča je podal tov. Jože Tomažič, vodja in režiser Okrožnega gledališča. Iz njegovega poročila povzemamo:

Okupator je prizadejal vsem trem bivšim celjskim odrom ogromno stvarno škodo poleg duhovne, ko je s svojo nacifašistično »kulturo« zastrupil slovenske duše ter hotel porušiti v naših ljudeh slovensko zavest, na odru pa ubiti vsako sled slovenske odrske dejavnosti; tako so ruševine povsod, same ruševine.

Z odrov bivšega Mestnega gledališča, Ljudske posojilnice in Narodnega doma je okupator strgal še celo zavese, žice in vrvice, kulise pa je odvelkel v bivši hotel Union, kjer je za nemško občinstvo prirejal svoje propagandne predstave in »apele«. Ko je pobiral stare cunje, da bi lahko oblekli svojo propadajočo soldatesko, so pobrali vse zavese, iz garderobe vso obleko in kostuma ter jih radodarno poklonili zbirki za svojo vojsko; ostalo je le še nekaj zbitih kulis...

Takoj prve dni po osvobojenju so se prebivalci Celja požrtvovalno lotili dela za obnovo gledališkega življenja. Naštudirali so Borove »Raztrgance« (v režiji tov. Leskovška in Zelenkovi inscenaciji) ter z njimi gostovali po celjskem okrožju. Pevski zbor je naštudiral Gobčevo kantato »Hej, partizan!«; pesem in godba sta šli po okrožju, kjer sta oživili številne pevske zборе in godbene odseke. Za »Celjski kulturni teden« pa so vprizorili Cankarjevega »Kralja na Betajnovi«. Režija je bila v izkušenih rokah tov. Fedorja Gradišnika; omeniti moramo še zbrano deklamacijo izbranih pesmi »Živa kri«, ki jih je spesnil mladi Aladin; prireditev je bila vzorno pri-

pravljena in izvedena na dvorišču porušenega Narodnega doma.

Po odhodu tovarišev Leskovška, Zelenka in Gobca v Ljubljano, je okrožje poverilo vodstvo okrožnega gledališča tov. Jožetu Tomažiču, ki nam je to soboto in nedeljo pripravil z Golarjevo »Vdovo Rošlinko« nekaj ur vedrega smeha. Kako si gledališko občinstvo želi tudi poštenega razvedrila, je pokazal obisk in burno odobravanje na odprti sceni. — Skupina bo z »Rošlinko« tudi gostovala po celjskem okrožju. Druga skupina pa že študira Nušičevega »Narodnega poslanca«. Vse predstave se morajo vršiti v Narodnem domu, ker največja celjska dvorana žal ni na razpolago vsem kulturnim prireditvam.

Za kulturno, politično in društveno življenje v Celju pa je ena dvorana premalo, če hočemo, da bodo možne uprizoritve večjih odrskih del z več izpremembami, moramo obnoviti stavbo, ki je bila zgrajena nalašč in samo v gledališke svrhe, to je bivše Mestno gledališče, tembolj, da bo kasneje možno tudi gostovanje ljubljanske, oziroma mariborske opere!

Okupator je iz dvorane vrgel ves parter, lože, galerijo, podrl je prav tako stopnišča in vse dohode, celo strop visi le na dveh travertinih. Železni zastor pa je padel za zadnjo slovensko predstavo in čaka, da ga delovne roke dvignejo k prvi slovenski predstavi za otvorenitev obnovljenega gledališča.

Važna pojasnila je podal nato predsednik Okrajnega NO tov. Močnik tako glede številnih intervencij v ministrstvih, kot o skrbi okraja, da obnovi porušene stanovanjske stavbe, kot tudi gledališče samo.

Zastopniki sindikatov bodo prihodnje dni poročali o vrsti in obliki podpore, oziroma dela za obnovo.

Iz številnih ljubiteljev gledališča, ki so z veseljem sprejeli poročilo na znanje, bo sestavljen širši in ožji gledališki odbor, ki se bo sestal v najkrajšem času z edino, a veliko nalogo, da obnovi porušeno celjsko gledališče, da se dvigne zastor izpred odra, s katerega naj znova zadoni slovenska pesem, slovenska beseda, štiri leta preganjana, zaničevana in prekleta od okupatorja.

Na udarniško delo za novo celjsko gledališče!

Ljudska univerza v Celju odprta

V ponedeljek 3. decembra 1945 bo predaval na ljudski univerzi v Celju tov. Trčak o temi: Prihod XIV. na Štajersko.

*

Ljudska univerza je bila ustanovljena z namenom, da se najširše ljudske množice po načrtu seznanijo s kulturnimi dobrinami in znanstvenimi izsledki. Z drugo besedo, ljudska univerza omogoča vsakomur, ne glede na poprejšnje šolanje, izobrazbo, kakršno zahteva sodobnost.

Izobrazba in kultura je bila v vseh časih, v vseh etapah družbenega razvoja privilegij vladajočega razreda v družbi. Ljudske množice so pobirale drobtinice, ki so prišle z bogatinove mize, ostajale so v materialni in moralni revščini brez gmotnih in duševnih dobrin.

Toda razvoj je šel z neizprosno logiko svojo pot. Danes odločajo o svoji usodi ljudske množice same, one imajo danes oblast. S tem pa jim je odprta pot do vseh dobrin, ki jih človek s svojim delom ustvarja. Tudi izobrazba je dobrina in to ena najvišjih dobrin. Zdaj je šele dobila svojo pravo ceno, svoj pravi smisel. Postala je dostopna večini, to je delovnemu ljudstvu. In ne samo dostopna. Izobrazba, to je oblikovanje človeka, je v predvojnem času služilo namesto napredku, nazadnjaštvu. Bili smo priča največjega potvarjanja resnice, posiljevanja duha, ki se je hotel osvoboditi duševne teme. Z drugo besedo, z izobrazbo so nhoteli zakrknjeni branilci starega reda narediti človeka ne pametnega, marveč neumnega, hoteli so »prehuditi hudiča«, hoteli z izobrazbo ustaviti čas, ali ga celo poriniti nazaj.

Danes pa služi izobrazba resničnemu napredku. In to je drugi razlog, zakaj je šele zdaj dobila svojo pravo ceno, svoj pravi smisel.

Ljudsko univerzo v Celju odpiramo v času — morda bo kdo rekel, da smo kasni — ko stojimo jasno in odločno na začetku nove dobe. Še se kade razvaline

starega sveta, ki se je v strašnem orkanu 1939—1945 zrušil zaradi svoje trhlости in zaradi orjaških udarcev, prizadejanih mu od naprednih sil, toda že se iz prahu kažejo obrisi življenja, ki smo ga s krvjo zaslužili. 11. novembra se je ljudstvo izreklo za to življenje. Ustvarjali ga bomo na vseh področjih v novem duhu, z vsemi sredstvi, ki so nam na razpolago.

Eno takih področij je tudi ljudska izobrazba na ljudski univerzi.

Ne bomo objavljali nadrobne programa, povemo le to, da bodo predavanja zajemala predvsem aktualna vprašanja iz slovenske kulturne in politične zgodovine, iz osvobodilne borbe, iz geopolitike, politične ekonomije, biologije in sociologije, iz uporabne znanosti, medicine in higijene.

Računajoč z vsemi težavami obnavljanja se domovine se zavedamo, da delo ne bo vedno na tisti stopnji, kakor bi si jo želeli organizatorji in obiskovalci predavanj. Prav v tem pa bo zorelo tudi eno izmed vzgojnih jeder ljudske univerze: vsako delo mora rasti organsko iz svojih osnov, iz lastnih sil. Izobraževalno delo bo samo toliko vredno, v kolikor bo v resnici oblikovalo in vzgajalo novega človeka s tem, da nam bo v pravi luči predočalo vprašanja, na katera mora odgovoriti kulturni človek, s tem, da ga bo seznanjalo s tistim neudržanim stremeljenjem, ki žene človeka, da z delom in napredkom ustvarja bodočnost. Ljudska univerza ne bo uslužna dekla primitivni radovednosti, marveč bo skušala ob vsakem vprašanju, ki se ga bo dotaknila, izluščiti aktualno jedro, poiskati vse one niti, ki ga povezujejo z življenjem, skratka, ljudska univerza naj bo ena izmed ustanov, ob kateri naj se novi slovenski človek politično, kulturno in delovno aktivizira, to je, da se osvobodi prokletstva svoje pasivne preteklosti, ki so jo krojili močniki bele in plave sorte po geslu: »Ljudje naj se pokore in naj svoje misli obdrže zase«.

Orel.

Prva knjižnica v Celju

Pred kratkim je delavstvo Tovarne emajlirane posode v Celju ustanovilo prvo knjižnico po osvoboditvi. Knjižnica sestoji v prvi vrsti iz napredne literature, v kateri je zelo zastopana ruska literatura z leposlovnimi deli ter publicistika v obliki brošur. Lepo so tudi zastopani domači pisatelji s svojimi izvirnimi deli. Dalje razpolaga knjižnica z lepim številom strokovnih knjig, predvsem iz kovinske stroke.

Kdor razume sedanje težave povezane z nabavo knjig, ta ve, da tovarniška knjižnica, sestavljena danes še zvečina iz darovanih knjig, pomeni lep razvoj na prosvetnem polju delavstva.

Gostovanja celjskega okrožnega gledališča

V Slovenski Bistrici:

V soboto, dne 24. novembra bo okrožno gledališče gostovalo v Slovenski Bistrici z Golarjevo »Vdovo Rošlinko«.

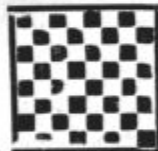
V Slovenskih Konjicah:

V nedeljo, dne 25. novembra bo gostovanje z Golarjevo »Vdovo Rošlinko«.

Zasedba vlog:

Rošlinka — Helena Rajhova, Manica — Marica Frecetova, Janez — Jože Tomažič, Balantač — Avgust Sedej, Gašper — Gustl Grobelnik, Tinče — Milan Krašovčec, Tončka — Anja Mačkova, harmonikar — Rado Jež. Režija: Jože Tomažič.

ŠAH

Celjski šahovski klub je minulo nedeljo gostoval v Dobrni, v revanšni tekmi proti moštvu ranjencev Vojne bolnice Dobrna-Rimske toplice in zmagal 6 in pol — 1 in pol. Uspehi igralcev so naslednji (prvoimenovani Celjani): inž. Marek : šah. mojster Lešnik 0 — 1, inž. Sajovic : dr. Cestnik 1 — 0, inž. Bukanovski : Sbil 1 — 0, Fajs : Habič 1 — 0, Šnajder : Zadravec pol — pol, Rudolf : Hrušovar 1 — 0, inž. Lah : Hofman 1 — 0, Mirnik : Vivod 1 — 0. Ranjenci so celjske šahiste prav toplo sprejeli in je nedelja v prijetnem šahovskem razpoloženju vse prehitro minila.

Šahovski mojster Ivan Lešnik, ki se zdravi v Vojni bolnici v Rimskih toplicah, je minuli petek igral simultanko proti celjskim šahistom in zmagal 80-odstotno z rezultatom 12 : 3. Točke za Celje so si priborili Franjo Mirnik, Jože Škrjanc in Niko Hočevár.

Živeli novo-izvoljeni poslanci odločni borci v vojni in miru!

Pobijajmo pegavico!

Ena najbolj nevarnih nalezljivih bolezni, ki ogrožajo zdravje našega ljudstva ravno v teh zimskih mesecih je pegavica. Pojavlja se predvsem tam, kjer ljudje ne morejo z vso pažnjo skrbeti za osebno snago in čistočo v stanovanju. Kakor vsi vemo, so prenašalke pegavice uši. Prenašanje bolezni se ne vrši samo z ubodom, ki ga povzroči uš, temveč tudi z iztrebki uši, ki jih pušča na koži, odkoder prodre povzročitelj v telo skozi malenkostno odprto, opraskano ali ranjeno kožo. Pegavica se zato pojavlja predvsem v zimskih mesecih, ker so ljudje prisiljeni na skupno bivanje, ko nosijo več in debelejšo obleko, ko je manj možnosti rednega snajenja in čiščenja, posebno, če se sami z osebno disciplino ne silimo k temu.

Po infekciji ostane človek 7–14 dni brez vsakih posebnih znakov bolezni. Po tem času pa bolezen nenadoma plane s svojimi znaki na dan. Najprej je podobna težki influenci. Bolnika boli glava, nima nobenega teka, bruha ali ga pa sili na bruhanje, jezik je bel in tudi kosmato obložen, bolečine se pojavljajo po vseh udih. Med začetno mrzlico se telesna toplota nenadoma in hitro dvigne do 39 ali 40 stopinj in ostane tako visoka nekako 10 dni. Bolnik zateče v obraz in je močno razjarjen, začena se mu blesti, žila mu hitro bije in je slabo napeta. Med tretjim do sedmim dnevom se po telesu, posebno gosto pa na trebuhu, prsih, hrbtu pojavijo majhne, najprej blede rdeče, pozneje pa modre pege. Tedaj se tudi bolezen poslabša. Bolnik je bolj ali manj omračen, leži brez moči in je nemiren, začena tudi zelo hujšati. Ob koncu drugega tedna se odloči njegova usoda — smrt ali pa počasno okrevanje, ki ga še rade motijo druge in nove nadloge, kakor pljučnica, vnetje ledvic, srčne okvare in podobno. Umrljivost je v tistih krajih, kjer bolezen ni udomačena in se pojavlja le v izrednih prilikah in časih, sorazmerno zelo visoka. Posebno nevarna je pegavica za starejše ljudi, ki imajo že oslabele srce. Premagati jo posebno pomagata zdravo telo in krepko srce. Kdor je pegavič enkrat prebolel, ostane običajno pred njo za stalno varen.

Prva in največja zapoved v borbi proti pegavici je energično, smotreno in sistematično pobijanje ušivosti. Bolnika, ki je sumljivo bolan in pri katerem so zraven tega morebiti še ugotovili, da je bil ušiv, oddamo v izolacijo v bolnico. Slučaj je treba takoj prijaviti najbližjemu zdravniku. Takoj se mora razušiti vso bolnikovo okolico, predvsem pa vse, kar je bilo z bolnikom v neposrednem stiku. Vse ljudi, ki so bili z bolnikom v stiku je treba za določeno dobo izolirati v posebnih ločenih prostorih, kjer jih mora zdravnik opazovati. Ta karantena traja običajno 23 dni.

Mi pegavice v velikem obsedu do sedaj še ne poznamo pri nas, v naši moči je, da njenih grozotnih posledic za široke množice tudi ne poznamo. Naša največja dolžnost v teh zimskih mesecih pa je, da skrbimo z vsemi močmi, da se bolezen sploh nikjer ne pojavi, da se nikjer ne pojavi ušivost, ki je povzročitelj pegavice. Zato boj ušivosti! Predpogoj je osebna snaga in higiena. Vsakdo je dolžan za osebno snago v teh zimskih mesecih skrbeti še bolj kakor poleti. Isto velja za snago v stanovanjskih prostorih. Kjer so se pojavile uši, velja pravilo: takoj se okopli v vroči vodi in ne štedi z milom! Z dlakami poraščena mesta ostrizimo in dlake sežgemo. Perilo dobro prekuhamo, oblačila in odeje dobro prelikamo z vročim likalnikom, posebno moramo paziti na robove, da čim bolj gotovo uničimo uši in gnide. Slamo na ležišču sežgemo. Sobna tla in lesene dele ležišča operemo in odrgne-

Gospodarstva

Določitev sadjarskih in vinogradniških okolišev

V zveznem ministrstvu za kmetijstvo je bila nedavno konferenca sadjarskih in vinarskih strokovnjakov iz vse države, katere so se udeležili tudi profesorji kmetijskih fakultet iz Beograda in Zagreba. Udeleženci konference so proučili vsa vprašanja naše sadjarske in vinarske proizvodnje, sadjarskega in vinarskega združništva in vprašanja izkoriščanja in predelave sadja in grozdja. Po razpravah o vseh teh vprašanjih so bili sprejeti sklepi, ki bodo osnova in smernice za načrtno ureditev vseh panog sadjarstva in vinogradništva.

Za načrtno pospeševanje sadjarstva in zaradi tega, da se doseže tipiziranje sadne proizvodnje, bodo v vsej državi določeni sadjarski proizvodni rajoni, ki bodo imeli odredene vrste in sorte sadja. Pri sestavi načrta proizvodnje posameznih sadnih vrst bo treba imeti pred očmi, da se mora predvsem povečati proizvodnja jabolk, namiznih hrušk, orehov, kostanja, lešnikov, mandljev, mare-

lic, breskev, smokev, sliv in jagod. Pri deleku sliv naj doseže predvojno višino in treba je skrbeti, da se v slivarskih področjih organizira učinkovitejša zatiranje sadnih škodljivcev. Pospešiti je treba tudi izkoriščanje sadnega pridelka in modernizirati njegovo predelavo. Pri tem imajo važne naloge zadruga ter državna, poldržavna in zasebna podjetja za predelavo sadja.

Kakor pri sadjarstvu, tako je tudi pri vinogradništvu potrebno rajoniranje proizvodnje. Za vsak vinarski rajon bo treba določiti vrsto grozdja, ki najbolje uspeva in ki ga je treba po kakovosti izboljšati, da bo omogočena tipizacija vina po raznih pridelovalnih področjih. Vinograde, v katerih se je razpasla samorodnica, je treba opustiti in v vseh vinogradih naj se uvede stroga kontrola sadik. V vinogradništvu imajo najvažnejše naloge zadruga, ki jih bo država znatno podpirala, da si uredijo svoje kleti in da bodo sploh sposobne zboljšati vinski pridelek. Da se pospeši poizkusno in znanstveno preiskovalno delo v vinogradništvu, bodo v vseh večjih sadjarskih in vinarskih rajonih ustanovljene poizkusne postaje, ki bodo sestavni del splošnih kmetijskih poizkusnih postaj.

Okrožna sindikalna konferenca v Celju

V nedeljo, dne 18. t. m. se je vršila v prostorih Obrtnega doma v Celju okrožna sindikalna konferenca, katere so se udeležili predstavniki vseh podružnic v našem okrožju.

Konferenco je otvoril tov. Svetek Andrej, naker je povzel besedo član Glavnega odbora ESZDNS ter podal politični pregled z ozirom na minule volitve. Prikazal je volitve v Jugoslaviji kot potrditev enotnosti delovnega ljudstva, ki je bila skovana v težkih skupnih borbah ter nujnost poglobitve političnega dela v sindikatih delovnega ljudstva je, da čimprej uniči ostanke fašizma v naši sredini. Delovno ljudstvo je tisto, ki bo premagalo v naši državi vse težave ter izvršilo uspešno obnovo. Država delavcev, kmetov in delovne inteligence — Titova Jugoslavija bo tista, ki bo dala svojim državljanom življenje, ki je vredno delovnega človeka.

Po političnem referatu se je razvila diskusija v obliki poročil iz vseh podružnic, na katero je nato odgovarjal predsednik ESZDNS tov. Hace Matevž v svojem referatu. Tov. predsednik je k uvodu poročal o delu sindikatov nekaj in danes. Med drugim je dejal:

»Leta 1941. se je delavski razred prvi odzval pozivu Komunistične partije in odšel v borbo proti fašizmu. Skupno z ostalim delovnim ljudstvom je izvojeval svobodo. Na konferenci, ki je bila l. 1945 so bili položeni temelji vsem enotnim strokovnim organizacijam v vsej državi. Danes smo sindikati temelj, na katerem je zidana naša nova država. Zavedati se moramo poslanstva v demokratski federativni Jugoslaviji. Naša ministrstva se vedno obračajo na sin-

mo z vrolo vodo. Kjer pa so na razpolago posebno zgrajene razuševalne postaje, se jih naj širše ljudske množice čim bolj poslužujejo v slučaju pojavljanja ušivosti.

Ne smemo pozabiti, da je narodno zdravje eden izmed temeljev bodočnosti naše države. Zato se moramo čuvati vseh bolezni, ki bi se mogle razširiti v nevarne epidemije, tembolj, ker je danes človek po prestopih telesnih naporih še bolj sprejemljiv za vse bolezenske klice.

grad. Glede težave pri prehrani pa je sporočil, da se je vršila v Ljubljani konferenca, na kateri je bilo sklenjeno, da se bodo uvedle dodatne karte za težke in najtežje delavce.

Tov. tajnik se je tudi pozanimal, če je še med delavci kdo, ki dela tako zvané »plave ponedeljke«. Oglasilo se je le nekaj tovarišev iz lesnih industrij Gornje Savinjske doline. Tov. tajnik je svetoval, da takega krivca pouče o tem, kakšne važnosti je za vsakega poedinega čimprejšnja obnova.

Nato je tov. tajnik podal poročilo o svetovni sindikalni konferenci. Omenil je, da se je konferenca vršila v Parizu, medtem ko je štrajkalo v Indoneziji, najbolj bogati angleški koloniji, pol milijona delavcev. Vršila se je v času zasedanja petih zunanjih ministrov v Londonu. Navzočih je bilo 400 delegatov, ki so zastopali 70.000.000 delavcev. Poročila ki so jih imeli delegati iz kolonij, so bili zelo važni, ker je nastal nov problem delovnega ljudstva v kolonijah. Omenil je tudi, da je bil na svetovni sindikalni konferenci sprejet neizpremenjen statut te resolucije. Našo državo je zastopal tov. Salaj. Iz Sovjetske zveze je bilo zastopanih 40 delegatov.

Po poročilu tov. tajnika je govorila tov. Anica Vipotnikova. Poročala je o volitvah ter o pomenu sindikatov pri političnem delu.

Za referatom tov. Anice Vipotnikove je govoril tov. Gobec, delegat prosvetnih delavcev ter poudaril potrebo udeleževanja delovnega ljudstva na kulturnem polju.

Tov. Svetek je nato zopet otvoril diskusijo.

Nato je tov. Lešek predlagal, da pošlje konferenca brzojavne pozdrave tov. Titu ter Glavnemu odboru ESZDNS. Predlog je bil soglasno sprejet.

Z ozirom na pomanjkanje časa, ker je morala večina delegatov odpotovati z vlakom ali avtobusom, je bila konferenca zaključena ob 16. uri.

Vsi delegati pa so sklenili, da bodo po konferenci še bolj prišli za delo v sindikalnih organizacijah ter v sindikalnih podružnicah poživili politično in kulturno delo.

Mariborski železničarji kličejo na tekmovanje

Te dni so Mariborski železničarji iz delavnice, kurilnice, postaje Maribor, Maribor-Studenci, Tezno in progovne sekcije pozvali svoje tovariše posameznih edinic glavnih železniških križišč F. D. Jugoslavije na enomesečno tekmovanje v mesecu decembru. To naj bo tekmovanje v proizvodnji in rednosti prometa, v popravilu in izgradnji prog, progovnih objektov in drugega.

S tem tekmovanjem bodo Titovi železničarji še več doprinesli k izboljšanju našega prometa, za katerega so vložili mnogo truda, z željo, da čim več pripomorejo k obnovi Titove Jugoslavije, ki na področju obnove že prednjači drugim, v vojni manj prizadetim državam.

Železničarji Maribora, Ljubljane, Zagreba, Beograda, Skoplja, Novega Sada, Niša, Subotice, Sarajeva, Broda in drugih železniških središč bodo vložili maksimum moči v decembru, v normalnih prilikah najtežjem mesecu za železniški promet, da vključ porušenim delavnicam, nedovoljno opremljenim z orodjem in materialom, kljub slabim progam in drugim težkočam, povečajo proizvodnjo in vzdržijo redni promet ter pomagajo svojim jugoslovanskim narodom, da bi jim bila hrana, obleka in druge potreščine pravočasno dostavljene.

Pomen strokovnega šolstva

Za obnovo naše domovine je danes zelo važen razvoj strokovnega šolstva. Ureditev tega šolstva bo pomenilo novo dobo naše industrije, ki potrebuje močan strokovni kader. Ta bo postavil temelj kvalitetnemu delu, predvsem pa dosegel avtarkijo na polju strokovnih moči. Ni pa vpostavitve strokovnega šolstva v današnji državi le gola potreba, ampak tudi dolžnost naroda, ki se čuti po osvoboditvi sproščen okovov tujerodnih strokovnih moči. Je to namen dviga storitve na široki bazi. To je omogočeno posebno danes, ko državna ureditev zahteva podržavljenje največjega dela težke, tekstilne, papirne in vse druge industrije. Na tej podlagi bo lahko okreniti delovanje industrije le v prid in blagostanje naroda in je tudi to edina možna smer poti, po kateri naj korakamo, da bomo dosegli višji življenjski standard. Za osamosvojitve industrije in dosego cilja je torej potrebna nje razširitev, izpopolnitev, kakor tudi ustanovitev novih obratov, ki bodo predvsem morali kriti dobave tistim podjetjem, katera so bila doslej odvisna od uvoza.

Brez dvoma bo treba premagovati pri izvedbi intenzivne industrializacije dežele velike ovire. Vemo, da so se moderne steklarne postopoma razvile iz malih brezpomembnih »glažut«, da so si fužinarji na Gorenjskem ustanavljali postopno v združništvu železno industrijo.

Gospodarska politika preteklih časov ni bila povezana z narodno politiko, zato je čestokrat namenoma zapostavljala gotove sektorje industrijskih panog. Izkoriščana so bila v prvi vrsti le rudna in gozdna bogastva, katero širšo predelavo je mnogokrat izvajal tujec. A finomehanikarsko, elektrikarsko, urarsko, optično in drugo industrijo je v skladu s protinarodno politiko domala izključil, kar danes v našem proizvodnji -gospodarskem sistemu tvori vrzel. Nikjer pa ne smemo najti zaprek, katere bi nas omalodušile, ampak jih moramo premagovati z ono vztrajno voljo in sposobnostjo, ki diči našega delovnega človeka.

Da bi konkretizirali sposobnosti naših širokih plasti, jim moramo nuditi možnost izobraževanja.

Osnova za uresničitev tega cilja so danes vajeniške obratne šole. Te polagajo v okvirju učnega načrta temelj strokovnega znanja, istočasno vzgajajo vajenca samega do širše razglednosti, gojijo tovarništvo in čut poštenja ter dolžnosti do višine, potrebne zavednemu sodobnemu človeku. A najsposobnejšim je omogočeno nadaljevanje študija za dosego višjih kvalifikacij.

Obratne vajeniške šole se danes ustanavljajo v vseh večjih industrijskih centrih. V naši federalni enoti jih imamo v Jesenicah, Mariboru, Kranju in Celju (Mladinski dom).

Za sprejem v vajeniško obratno šolo bo v bodoče potrebno sedem razredov osnovne šole ali treh razredov srednje šole, kar odgovarja dosedanjim osim razredom osnovne šole ali štirim razredom srednje šole, ker se pouk vrši na tej izobrazbeni osnovi.

Teoretičen pouk traja najmanj deset mesecev letno, tako da se izčrpa predviden učni program. Vsak posamezni delavnik pa je sestavljen iz petih ur praktičnega dela in treh ur teorije, izvzemši soboto popoldne.

V času teoretičnega pouka se poučujejo naslednji splošni in strokovni predmeti: narodni jezik, državnoznanstvo, matematika, praktična fizika, geometrija, higiena, blagoznanstvo, strokoznanstvo, strokovna kalkulacija in strokovno risanje.

Splošni predmeti se poučujejo v skladu s snovjo, ki se obravnava v srednjih stopnjah iste stopnje, da more vajenec s pridobljenim znanjem nadaljevati študij. Poučujejo jih profesorji krajevnih srednjih šol, a strokovne predmete strokovnjaki iz obrata, kateremu je priključena šola. Tako ostane praksa obrata povezana s teorijo, ki jo predavatelj neposredno prenese na vajenca. Uspeh učenja je tako osiguran, saj so rezultati doseženi pri teh metodah učenja in daleč prekašajo kvalifikacijo dosedanje vzgoje.

Praktični pouk obsega delo v šolski delavnici, katera mora biti urejena z vsem potrebnim inventarjem za ročno in strojno delo. Ročna kakor tudi strojna dela mora vajenec izvrševati v okvirju učnega programa. Dela se ocenjujejo na točnost, ličnost in hitrost.

Vsak vajenec mora voditi delavniški dnevnik v katerega mora vpisati vsa dela, ki jih izdeluje, jih skicirati in opisati delovne postopke, skratka karakterizirati mora dotično delo. O točnosti in ličnosti vodenja dnevnika se prepriča vzgojitelj ob tedenskem pregledu. Na

Našim naročnikom!

Poravnajte naročnino najkasneje do 30. t. m.!

ta način je mogoče vajenca vzgojiti k točnosti in redu pa tudi discipliniranosti.

Nedvomno bo ustanovitev teh industrijskih šol dalo naši državi novih možnosti odstranitve mnogih težkoč v vprašanju industrije, ki je velik faktor blagostanja, zaposlenosti in splošnega standarda naših narodov, kajti velik del surovin kakor tudi življenjskih potrebščin bo našlo pot v lastne vrste naroda, mesto, da jih pošljemo v inozemstvo za drage industrijske predmete, katere bomo lahko v bodoče sami izdelovali. Zato: domačo industrijo z domačimi delovnimi kadri! N-t

TELESNA KULTURA

Zanimivo nogometno srečanje dveh močnih reprezentanc

V nedeljo 25. t. m. se srečata na igrišču FD Olimpa v Čretu najboljši enajstorici Jugoslov. armade in enajstorica reprezentance mesta Celja. Enajstorica vojske je poznana kot odlično tehnično moštvo ter je sestavljena iz igralcev naših poznanih klubov. Celjski igralci so pokazali na zadnjih tekmah, da so mnogo pridobili na kondiciji in tehniki ter se obeta lepa športna borba, ki bo nudila dovolj športnega razvedrila. Prihod te tekme je v celoti namenjen Rdečemu križu.

Za nedeljsko tekmo z reprezentanco vojske se imajo javiti ob pol 2. na igrišču FD Olimpa v Čretu naslednji igralci: Macuh, Agreš, Kožel, Bernard, Čebular, Krašek, Dernovšek, Slamič, Koražija, Nunčič, Čater, Dobrajc, Čoh, Verdev in Zorko. Spodnjo opremo naj prinese vsakdo s seboj. Vsi in točno!

Blagajno za nedeljsko prireditve vodita tov. Delakorda in Ilovar. Reditelje postavi Olimp!

Sodnik: tov. Presinger, stranska sodnika tov. Veber Stanko in Vrečko.

Referent za nogomet
Riko Presinger

Dopisujte v

„NOVO POT“

OLIMP : CELJE 5 : 1 (2 : 0)

Drugo srečanje celjskih rivalov za primate v nogometu je z visoko in zasluženo zmago pripadel mnogo boljši enajstorici FD Olimpa. Olimpovci so tokrat presenetili z lepo, poletno in borbeno igro ter z lahkoto nadvladali enajstorico Celja. Vsi so se borili športno in tokrat tudi zelo disciplinirano, kar jim da posebno prednost na uspehu.

Olimp je nastopil v sledeči postavi:

Macuh—Kožel—Čebular, Koražija—Dernovšek—Veber, Posinek—Verdev—Čoh—Čater—Zorko. Vsi so tokrat zaigrali zelo dobro in predvsem koristno. Odlikovali so se pa v napadu posebno Čater, Čoh in mali Verdev, ki je pokazal, da spada med najboljše. Srednja vrsta je dobro krila posamezne igralce Celja in s tem popolnoma razbila drugače smiselno igro Celjanov. Obramba z vratarjem je odigrala eno svojih najboljših tekem. Na splošno je moštvo FD Olimpa v nedeljo pokazalo svojo dobro in lepo igro, da bo na spomlad še v mnogočem izboljšalo svoje vrste ter dostojno zastopalo celjski nogomet tudi izven celjskega okrožja.

Celje je nastopilo v sledeči postavi:

Agreš—Brunšek—Bernard, Krašek—Slamič—Dolinsšek, Florenin—Paulič—Dobrajc—Ocvirk—Nunčič.

Moštvo je v začetku zaigralo še nekam povezano, je pa s časom vse o izginilo ter je bilo na koncu na igrišču enajst posameznikov, brez volje za igranje in brez borbenosti. Izgleda, da jim je zadnja zmaga nad Olimpom stopila v glavo. Manjkalo jim je prave borbenosti in požrtvovalnosti. Niti eden ni zaigral v stilu prejšnje tekme, posebno pa Nunčič, ki se tokrat sploh ni potrudil in je mislil, da mu bo prišla žoga sama od sebe na nogo. Nova moč Florenin je tudi zaigral zelo slabo ter ni zadovoljiv. Tudi obramba je zaigrala precej pod svojo običajno formo. Tudi Agreš v голу je bil slab in nesiguren, kriv je za par golov, kateri bi lahko z malo več pazljivosti in požrtvovalnosti branili!

Sodnik Kos iz Ljubljane tokrat ni imel težkega stališča, ker sta moštvi zaigrali disciplinirano in športno. Sodil je zelo objektivno in zelo dobro.

V predtekmi je mlado drugo moštvo FD Celj aigralo z zelo močno drugo garnituro FD Olimpa neodločeno 1 : 1 (0 : 1). Vsi so bili pridni in požrtvovalni in so zaslužni za uspeh.

FD CELJE

Miklavževanje FD Celja bo v petek dne 7. decembra in sicer popoldne za pionirčke, zvečer pa za odrasle v telovadnici mestne osnovne šole. Telovadnica bo lepo in okusno pripravljena. Vabljeni!

OBJAVE

VSEM TISKARNAM!

Uredništvo mesečnega kataloga DZS — »Slovenski tisk« naproša vse tiskarne, naj mu sporoče naslednje podatke:

1. Ime tiskarne; 2. Točen naslov (telef. št.); 3. Ime lastnika in bivališče; 4. Vodstvo tiskarne in njih točne naslove; 5. Katero knjige, periodični tisk (časopise, časnike), muzikalije zemljevide in reprodukcije so natisnili po 9. maju t. l. pa do danes in kaj pripravljajo še do konca tega leta.

Vsi podatki so uredništvu »Slovenskega tiska« nujno potrebni.

Smrt fašizmu - svobodo narodu!

Uredništvo mesečnega kataloga DZS

»Slovenski tisk«

Ljubljana, Ministrstvo prosvete
(soba 63)

KOLENDAR PROSVETNIH DELAVCEV IN NAMEŠČENCEV

Državna založba Slovenije sporoča na številna vprašanja učiteljev glede učiteljskega koledarja, da je v pripravi **Koledar prosvetnih delavcev in nameščencev**. Vse-

boval bo poleg koledarja za leto 1946 še bogat seznam spominskih dnevor in kratice iz vsakdanjega življenja, ki si jih čisto ne znamo raztolmačiti. V tekstnem delu bodo izvečki iz vladnih uredb in uradnih razpisov, ki zanimajo vsakega prosvetnega delavca: profesorja in učitelja, pa tudi vsakogar, ki se zanima za šolska in javna vprašanja. Posebno poglavje bo posvečeno našim sindikatom, zlasti Zvezi prosvetnih delavcev in nameščencev. Priložena bo tablica za plačevanje prispevkov v ESZDN.

V času, ko na novo organiziramo naše celokupno šolstvo, bo vsakogar zanimal pregled našega osnovnega šolstva, gimnazij, strokovnih šol itd. ter statistika vseh prosvetnih nameščencev. Zaradi priloge nega seznama učencev s posebnimi rubrikami za klasifikacijo razrednega ter predmetnega pouka bo koledar neobhodno potreben vsakemu učitelju in profesorju. Razen učiteljem, profesorjem in ostalim prosvetnim nameščencem bo nudil Prosvetni koledar potrebne informacije tudi vsem ostalim vzgojiteljem, našim staršem in drugim, ki se zanimajo za sedanje stanje in razvoj našega šolstva.

Zaradi občutnega pomanjkanja papirja se bo Prosvetni koledar natisnil le v omejenem številu, predvsem za naročnike. Šole in zavodi ga naj naroče skupno za vse člane profsorskih in učiteljskih zborov.

Državna založba Slovenije pripravlja tudi Dijaški koledarček z bogato vsebino, ki bo nujno potreben vsakemu našemu dijaku.

Državna založba Slovenije, Ljubljana

GOSPODARSKA ŠOLA

Vpisovanje učencev in učenk bo za vse tri razrede v ponedeljek 26. in v torek 27. novembra 1945 od 2. do 6. popoldne v prostorih srednje gospodarske šole.

Solobvezni so vsi vajenci, vajenke, pomočniki in pomočnice trgovinskih obratov do izpolnjenega 18. leta starosti.

K vpisu je prinesiti zadnje šolsko izpričevalo in učno pogodbo.

NIŽJA ŠOLA ZA GOSTINSTVO

Vpisovanje učencev in učenk bo za vse tri razrede v ponedeljek 26. in v torek 27. novembra 1945 od 2. do 6. popoldne v prostorih srednje gospodarske šole.

Solobvezni so vsi vajenci, vajenke in ostalo osebje gostinskih obratov in tujsko-prometnih obratov do izpolnjenega 18. leta starosti.

K vpisu je prinesiti zadnje šolsko izpričevalo in učno pogodbo.

Vsi izseljenci, interniranci in od okupatorja zlostavljeni, naj se takoj javijo v svojih četrtih pisarnah radi ugotovitve zločinov okupatorja, ter radi prijave imovinske škode. — S seboj prinesite odmerilo o vojni škodi.

Društvo prebanih Slovencev v Celju sporoča, da sprejema člane v društveni pisarni, Dom ljudske prosvete, I. nadstropje, desno, od ponedeljka 26. t. m. dalje začasno od 15. do 17. popoldne. Tam dobite tudi vse informacije glede ustanavljanja podružnic itd.

MALI OGLASI

MOŠKO KOLO

novo ali zelo dobro ohranjeno, kupim. Naslov v upravi lista.

Drogerija »SANITAS« v Celju
ima telefonsko številko 110

Voz, diro, močno v dobrem stanju do nosilnosti 6 t. — Vrv jekleno v debelosti 20, 25 in 30 mm po 250 met. ugodno prodam. Franc Majdič, mlin, Vir p. Domžalec.

SLIKE FESTIVALA V CELJU

Vozovi so vsi fotografirani, slike so v izlozbi fotografa Pelikana v Celju.

Naročila se sprejemajo samo do zadnjega tega meseca.

FOTO PELIKAN